

Euroopa Liidu Teataja

L 200

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

52. aastakäik

31. juuli 2009

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 661/2009, 13. juuli 2009, mis käsitleb mootorsõidukite, nende haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi tehniliste seadmetike üldise ohutusega seotud tüübikinnituse nõudeid ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 662/2009, 13. juuli 2009, millega kehtestatakse liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise kord küsimustes, mis käsitlevad lepinguliste ja lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatavat õigust 25
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 663/2009, 13. juuli 2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele 31
- ★ Nõukogu määrus (EÜ) nr 664/2009, 7. juuli 2009, millega kehtestatakse läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise kord liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel küsimustes, mis käsitlevad kohtualluvust ning kohtu- ja muude otsuste tunnustamist ja täitmist seoses abieluasjade, vanemliku vastutuse ja ülalpidamiskohustustega seotud küsimustes ning ülalpidamiskohustus- tega seotud küsimuste suhtes kohaldatavat õigust 46

Parandused

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määruse (EÜ) nr 595/2009 (mis käsitleb mootorsõidukite ja mootorite tüübikinnitust seoses raskeveokite heitmetega (Euro VI) ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 715/2007 ja direktiivi 2007/46/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/1269/EMÜ, 2005/55/EÜ ja 2005/78/EÜ) parandus (ELT L 188, 18.7.2009) 52

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 661/2009,

13. juuli 2009,

mis käsitleb mootorsõidukite, nende haagiste ning nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi tehniliste seadmetike üldise ohutusega seotud tüübikinnituse nõudeid

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut;

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾;

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Siseturg on sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine. Sel eesmärgil on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiviga 2007/46/EÜ (mootorsõidukite ja nende haagiste ning nende sõidukite süsteemide, osade ja eraldi tehniliste seadmetike tunnustamise kohta (raamdirektiiv)) ⁽³⁾ kehtestatud põhjalik ühenduse tüübikinnituse süsteem mootorsõidukitele.

(2) Käesolev määrus on eraldiseisev määrus direktiivi 2007/46/EMÜ alusel kehtestatud ühenduse tüübikinnitusmenetluses. Seepärast tuleks kõnealuse direktiivi IV, VI, XI ja XV lisa vastavalt muuta.

(3) Käesolev määrus ei piira direktiivi 2007/46/EÜ artiklis 6 sätestatud sõiduki üheastmelise ja sega-tüübikinnituse menetluse kohaldamist.

(4) Ühenduse tasandil on mootorsõidukite tüübikinnituse tehnilisi nõudeid ühtlustatud seoses mitmete ohutust ja keskkonda käsitlevate elementidega, et vältida liikmesriigi erinevaid nõudeid ning tagada kogu ühenduses liiklusohutuse ja keskkonnakaitse kõrge tase.

(5) Seetõttu on käesoleva määruse eesmärk ka suurendada ühenduse autotööstuse konkurentsivõimet, võimaldades samal ajal liikmesriikidel teostada tõhusat turujärelevalvet vastavuse kohta käesoleva määruse tüübikinnituse nõuete seoses asjaomaste toodete turuleviimisega.

(6) Asjakohane on kehtestada nõuded nii mootorsõidukite üldise ohutuse kui rehvide keskkonnamõju kohta, tingituna rehvirõhu seiresüsteemide kättesaadavusest, mis suurendaks samal ajal rehvide ohutust ja parandaks nende keskkonnamõju.

(7) Euroopa Parlamendi taotluse alusel on ühenduse sõidukeid käsitlevates õigusaktides kasutusele võetud uus reguleeriv lähenemisviis. Käesolevas määruses tuleks seetõttu kehtestada üksnes sõidukiohutust, süsinikdioksiidi ja rehvidest tulenevat müra käsitlevad põhisätted, kuna tehnilised nõuded tuleks näha ette kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ⁽⁴⁾ vastu võetud rakendusmeetmetega.

⁽¹⁾ 14. jaanuari 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 22. juuni 2009. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 263, 9.10.2007, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (8) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kehtestada mootorsõidukite, nende osade ja eraldi tehniliste seadmetike tüübikinnituseks erimenetlused, katsed ja nõuded; määratleda täpsemalt rehvi omadused, nii et rehvi saaks määratleda kui „eriotstarbelist rehvi”, „professionaalset maastikurehvi”, „tugevdatud rehvi” või „suurendatud kandevõimega rehvi”, „talverehvi”, „T-tüüpi varurehvi ajutiseks kasutamiseks”, „veorattarehvi”; sätestada konkreetsed täiendavad ohutusnõuded sõidukitele, mida kasutatakse ohtlike kaupade autoveoks liikmesriigis või liikmesriikide vahel; vabastada teatavad M_2 -, M_3 -, N_2 - ja N_3 -kategooriatesse kuuluvad sõidukid või sõidukiklassid kohustusest paigaldada kõrgetasemeline hädapidurdussüsteem ja/või sõidurajalt kõrvalekaldumise hoiatussüsteem; muuta rehvide veeretakistusjõu ja veeremismüra piirväärtusi tulenevalt katsemenetluste muudatustest, vähendada praegust keskkonnakaitse taset; kehtestada eeskirjad rehvide mürataseme määramise korra kohta; lühendada käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes sätestatud nõuete mittevastavate rehvide müügitähtaega; ning muuta IV lisa, lisades sellesse Ühendatud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjad (ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjad), mis on kohustuslikud nõukogu 27. novembri 1997. aasta otsuse 97/836/EÜ (Euroopa Ühenduse ühinemise kohta ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni kokkuleppega, milles käsitletakse ratassõidukile ning sellele paigaldatavatele ja/või sellel kasutatavatele seadmetele ja osadele ühtsete tehnoloogiliste nõuete kehtestamist ja nende nõuete alusel väljastatud tunnistuste vastastikust tunnustamist)⁽¹⁾ alusel. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (9) Lisaks komisjoni käimasolevale algatusele, mille eesmärk on määratleda teede hindamise süsteem, peaks komisjon 12 kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist esitama ettepaneku ELi teede klassifitseerimise kohta müra tekitamise alusel, mis täiendab mootorsõidukitranspordi müra kaardistamist, et seada asjakohased prioriteedid ja teekattenõuded ning sätestada maanteemüra maksimummäärad.
- (10) Tehnilised edusammud kõrgetasemeliste sõidukiohutus-süsteemide valdkonnas pakuvad liiklusohvrite vähendamiseks uusi võimalusi. Et hoida liiklusohvrite arv võimalikult madalal, on vaja kasutusele võtta asjakohased uued tehnoloogiad.
- (11) Rehvitootmise tipp tehnoloogia kohustuslik ja järjepidev kasutamine ning madala veeretakistusjõuga rehvid on transpordisektoris olulisel kohal maanteeliikluse kasvu- ja
- hoonegaaside heitkoguste vähendamisel, toetades samas innovatsiooni, tööhõivet ja Euroopa autotööstuse konkurentsivõimet;
- (12) Tüübikinnitust käsitlevate õigusaktide lihtsustamiseks kooskõlas CARS 21 lõpparuandes toodud soovitusetega on asjakohane tunnistada kehtetuks mitmed direktiivid, vähendamata seejuures liiklejate kaitsetaset. Kõnealustes direktiivides sätestatud nõuded tuleks üle võtta käesolevasse määrusse ning asendada vajaduse korral viidetega ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni vastavatele eeskirjadele, mis on võetud üle ühenduse õigusesse kooskõlas otsusega 97/836/EÜ. Tüübikinnitusmenetluse halduskoormuse vähendamiseks on kohane, et sõidukitootjatel lubatakse vajaduse korral saada käesoleva määruse kohane tüübikinnitus nii, et nad saavad kinnituse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirja alusel, nagu on sätestatud käesoleva määruse IV lisas.
- (13) On asjakohane, et sõidukid projekteeritakse, ehitatakse ja monteeritakse nii, et sõitjate ja teiste liiklejate vigastusoht oleks minimaalne. Seetõttu on vaja, et tootjad tagaksid sõidukite vastavuse käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes sätestatud nõuetele. Kõnealused sätted peaksid sisaldama nõudeid seoses sõiduki struktuurilise terviklikkuse, sõiduki juhtimise abisüsteemide, juhile sõiduki seisukorra ja ümbruse nähtavuse ning neid käsitleva teabe tagavate süsteemide, sõiduki valgustussüsteemide, sõitjate kaitse süsteemide, sõiduki välispoole ja lisaseadmete, massi ja mõõtmete, rehvide ja kõrgetasemeliste süsteemidega ning mitmete muude osadega, kuid ei tohiks üksnes nimetatud nõuetega piirduda. Lisaks peaksid sõidukid olema vastavalt vajadusele kooskõlas teatavaid veoautosid ja nende haagiseid või busse käsitlevate konkreetsete sätetega.
- (14) Sõidukite tüübikinnitust käsitlevate uute konkreetsete nõuete kehtestamise ajakava puhul tuleks võtta arvesse kõnealuste nõuete tehnilist teostatavust. Üldiselt tuleks nõudeid kohaldada esialgu üksnes uute sõidukitüüpide suhtes. Olemasolevate sõidukitüüpide nõuetega kooskõlla viimiseks tuleks anda lisaaga. Lisaks tuleks rehvirõhu seiresüsteemide kohustuslikku paigaldamist kohaldada üksnes sõiduautode suhtes. Teiste kõrgetasemeliste ohutusseadmete kohustuslikku paigaldamist tuleks esialgu kohaldada üksnes raskeveokite suhtes.
- (15) Komisjon peaks ka edaspidi hindama teiste kõrgetasemeliste ohutusmeetmete tehnilist ja majanduslikku teostatavust ning valmisolekut turuleviimiseks ning esitama aruande, vajadusel koos ettepanekutega käesoleva määruse muutmiseks, hiljemalt 1. detsembriks 2012 ja pärast seda iga kolme aasta järel.

⁽¹⁾ EÜT L 346, 17.12.1997, lk 78.

- (16) Komisjon peaks hindama rehvirõhu seiresüsteemide, sõidurajalt kõrvalekalduumise hoiatussüsteemide ja kõrgetasemeliste hädapidurdussüsteemide kohustusliku paigaldamise nõude muudele sõidukite kategooriatele laiendamise otstarbekust ja vajaduse korral esitama ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks.
- (17) Komisjon peaks hindama rehvide märghaardumise nõuete karmistamise otstarbekust ja vajaduse korral esitama ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks. Liikmesriigid peaksid tagama tõhusa turujärelevalve.
- (18) Ohutuse suurendamise, süsinikdioksiidi heitmete vähendamise ja liikluse müra alandamise täielikku potentsiaali on võimalik rakendada üksnes rehvide märgistamissüsteemi kasutuselevõtmise abil, mille eesmärk on teavitada tarbijaid rehvide omadustest.
- (19) On asjakohane rakendada komisjoni 7. veebruari 2007. aasta teatise „Sõiduautode ja väikeste tarbesõidukite süsinikdioksiidiheidete vähendamist käsitleva ühenduse strateegia läbivaatamise tulemused” kirjeldatud meetmeid, mille eesmärk on vähendada rehvide süsinikdioksiidi heitmeid. Vähendamine tuleks saavutada rehvide väikese veeretakistusjõu ja rehvirõhu seiresüsteemide kasutamise kombineerimisel. Samal ajal on asjakohane sätestada nõuded, mille eesmärk on vähendada rehvide maanteemüra ja tagada rehvide ohutustasemete säilitamine märghaardumist käsitlevate nõuete kehtestamise abil. Sellega seotud rakendamise ajakavas peaksid peegelduma kõigi kõnealuste nõuete täitmisega kaasnevat raskusastet. Tingituna veeremismüra käsitlevate nõuete täitmisega kaasnevatest raskustest ja võttes arvesse aega, mis kulub töös- tusel olemasolevate rehvide asendamiseks, on eelkõige asjakohane näha ette pikem periood veeremismüra käsitlevate nõuete rakendamiseks seoses uute olemasolevate tüüpi rehvidega.
- (20) Teatavaid rehvide kategooriaid, sealhulgas professionaal- seid maastikurehve, mille suhtes kohaldatakse kiirusepiiranguid, ning rehve, mis on mõeldud üksnes enne 1990. aastat registreeritud sõidukitele, toodetakse tõenäoliselt väga väikestes kogustes. Seetõttu on asjakohane jätta sellised rehvikategooriad välja käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes sätestatud teatavate nõuete kohaldamisalast, kui need nõuded ei ole vastavuses rehvide kasutusega või kui nõuete põhjustatav lisakoorem on ebaproportsionaalne.
- (21) Komisjon peaks seoses protekteeritud rehvidega nime- tatud ettevõtlussektorit korralikult hindama, hõlmates kõiki sidusrühmi, ning hindama olemasoleva korra kohandamise vajadust.
- (22) Teatavate konkreetsete rehvikategooriate veeretakistusjõu ja veeremismüra mõne piirväärtuse puhul on kohane kehtestada järeleandmised, võttes arvesse rehvide ehitust või sooritusnäitajaid. Eeskätt on kohane sellised järeleand- mised kehtestada rehvidele, mis on välja tootatud suurema veojõu ja pidurduse saavutamiseks rasketes lümeoludes.
- (23) Eriotstarbelisi rehve kasutatakse sõidukitel, millega on võimalik pääseda juurde ehitus- ja kaevandusobjektidele ning raielankidele, ning need rehvid on seetõttu projek- teeritud nii, et nende sooritusnäitajad maastikul on paremad kui vaid maanteedel sõitmiseks mõeldud rehvidel. Kõnealuste omaduste saavutamiseks on need rehvid ehitatud materjalidest, mis muudavad nad tavareh- videst kahjustustele vastupidavamaks, ning neil on tahu- lise struktuuriga rehvimuster. Kuna mõlemad olulised omadused tingivad selle, et eriotstarbelised rehvid põhjus- tavad tavarehvidega võrreldes suuremat müra, tuleks nende suhtes lubada suuremat mürataset kui tavarehvi- dele.
- (24) Elektrooniliste stabiilsuskontrollisüsteemide, kõrgetaseme- liste hädapidurdussüsteemide ja sõidurajalt kõrvalekaldu- mise hoiatussüsteemide puhul on väga suur tõenäosus, et need vähendavad õnnetusjuhtumite arvu. Seetõttu peaks komisjon vastavalt ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjadele kehtestama niisuguseid süsteeme käsitlevad nõuded selliste sõidukikategooriate jaoks, mille puhul kohaldamine on asjakohane ja mille puhul ohutuse üldise taseme suurenemine on tõendatud. Enne nimetatud nõuete rakendamist tuleks kehtestada piisav ülemine- kuaeg rakendusmeetmete vastuvõtmiseks ja seejärel, et edendada nende keeruliste tehnoloogiate kasutamist sõidukites.
- (25) Raskesõidukitele elektrooniliste stabiilsuskontrollisüsteemide kohustusliku paigaldamise rakendamise tähtpäevade suhtes tuleks uute tüübikinnituste puhul alates 2011. aastast ja uute sõidukite puhul alates 2014. aastast järgida käesolevas määruses sätestatud tähtpäevi.
- (26) Enne elektrooniliste stabiilsuskontrollisüsteemide kasutu- selevõtmist peaks komisjon ette nägema süsteemide tõhusust selgitavad ning turustamist soodustavad meetmed ja kampaaniad. Lisaks sellele peaks komisjon jälgima hinnakujundust, et vältida uute sõidukite hindade ebaproportsionaalset suurenemist uutele ohutusstandardi- tele vastava varustuse tõttu.
- (27) Käesoleva määruse alusel kavandatud edasised meetmed või määruse kohaldamisel rakendatavad menetlused, peaksid olema kooskõlas komisjoni 7. veebruari 2007. aasta teatise „21. sajandi konkurentsivõimelise mootor- sõidukitööstuse reguleeriv raamistik” esitatud põhimõte- tega. Eelkõige tuleks käesolevas määruses viidata parema õigusliku reguleerimise ja lihtsustamise eesmärgil ning selleks, et vältida kehtivatele ühenduse õigusaktidele tehniliste kirjelduste pidevat lisamist, olemasolevatele rahvusvahelistele standarditele ja eeskirjadele, neid ühen- duse õiguslikus raamistikus uuesti esitamata.

- (28) On oluline, et käesoleva määrusega hõlmatud süsteemide varuosade suhtes kohaldataks võrdväärseid ohutusnõudeid ja kinnitamise korda. Seetõttu on asjakohane näha ette varuosade ja eraldi tehniliste seadmetike kinnitamine.
- (29) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning tagama nende rakendamise. Karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (30) Käesolev määrus on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 715/2007(mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõidautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust)⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 443/2009 (millega kehtestatakse uute sõidautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames)⁽²⁾. Eelkõige tuleks siduda käesoleva määruse meetmed seoses süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamisega võimalikult suures osas lisameetmetega, mille abil saavutada täiendav süsinikdioksiidi vähendamine 10 g võrra, võttes aluseks heitkoguste eesmärgi 130 g süsinikdioksiidi.
- (31) Komisjon peaks mõistliku aja jooksul tegema integreerituma lähenemisviisi raames ettepaneku täiendavate muudatuste kohta käesolevas määruses või esitama muud ettepanekud, lähtudes terviklikust mõjuhinnangust, milles keskendutakse kõikvõimalikele lisameetmetele, et saavutada soovitud süsinikdioksiidi heitkoguste eesmärgid, ja mis hõlmaks turul olevaid teisi tehnoloogiasid, sealhulgas rehvirõhu säilitamise tehnoloogiat, teekatte parandamist ja kõiki teisi asjaomaseid uusi tehnoloogiasid, samuti nõudeid seoses kliimaseadmete tõhususega, mis juba avaldavad või võivad avaldada selget mõju rehvide veeretakistusjõule või sõiduki kütusesäästlikkusele ja süsinikdioksiidi heitkogustele.
- (32) Maanteemüra probleemiga tegelemiseks tuleks rakendada sidusat ja terviklikku lähenemisviisi. Seoses sellega, et teekate annab olulise panuse maanteemüra tekkimisse, revideeritakse hetkel ISO 10844 ning seda tuleks kaaluda seoses eesmärgiga täiendavalt optimeerida teekatteid. Liikmesriigid peaksid kehtivate ISO standardite raames tegema rohkem investeeringuid oma teekatete parandamiseks. Lisaks tuleks arendada terviklikku müraheite poliitikat, mis hõlmaks kõiki transpordisüsteeme, mille hulka kuuluksid lisaks maanteetranspordimürale ka lennu- ja raudteemüra.
- (33) Alates kuupäevast, mil käesolevas määruses sätestatud nõudeid kohaldatakse uute sõidukite, uute osade ja eraldi tehniliste seadmetike suhtes, tuleks tunnistada kehtetuks järgmised direktiivid:
- nõukogu 20. märtsi 1970. aasta direktiiv 70/221/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste kütusepaake ja tagumisi allasõidutõkkeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽³⁾;
 - nõukogu 20. märtsi 1970. aasta direktiiv 70/222/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tagumise registreerimismärgi paigalduskohta ja kinnitamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽⁴⁾;
 - nõukogu 8. juuni 1970. aasta direktiiv 70/311/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste roolisüsteemi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽⁵⁾;
 - nõukogu 27. juuli 1970. aasta direktiiv 70/387/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste uksi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽⁶⁾;
 - nõukogu 27. juuli 1970. aasta direktiiv 70/388/EMÜ mootorsõidukite helisignaalseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽⁷⁾;
 - nõukogu 26. juuli 1971. aasta direktiiv 71/320/EMÜ teatavate kategooriate mootorsõidukite ja nende haagiste piduriseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽⁸⁾;
 - nõukogu 20. juuni 1972. aasta direktiiv 72/245/EMÜ sõidukite raadiohäirete (elektromagnetiline ühilduvus) kohta⁽⁹⁾;
 - nõukogu 17. detsembri 1973. aasta direktiiv 74/60/EMÜ mootorsõidukite sisustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁾ ELT L 171, 29.6.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 76, 6.4.1970, lk 23.

⁽⁴⁾ EÜT L 76, 6.4.1970, lk 25.

⁽⁵⁾ EÜT L 133, 18.6.1970, lk 10.

⁽⁶⁾ EÜT L 176, 10.8.1970, lk 5.

⁽⁷⁾ EÜT L 176, 10.8.1970, lk 12.

⁽⁸⁾ EÜT L 202, 6.9.1971, lk 37.

⁽⁹⁾ EÜT L 152, 6.7.1972, lk 15.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 38, 11.2.1974, lk 2.

- nõukogu 17. detsembri 1973. aasta direktiiv 74/61/EMÜ mootorsõidukite omavolilist kasutamist takistavaid seadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾;
- nõukogu 4. juuni 1974. aasta direktiiv 74/297/EMÜ mootorsõidukite sisustust (roolimehhanismi käitumine kokkupõrke korral) käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽²⁾;
- nõukogu 22. juuli 1974. aasta direktiiv 74/408/EMÜ, milles käsitletakse mootorsõidukite istmeid, nende kinnituspunkte ja peatugesid ⁽³⁾;
- nõukogu 17. septembri 1974. aasta direktiiv 74/483/EMÜ mootorsõidukite välispinnast väljaulatuvaid osi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁴⁾;
- nõukogu 26. juuni 1975. aasta direktiiv 75/443/EMÜ mootorsõidukite tagasikäigu ja kiiruse mõõtmise seadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁵⁾;
- nõukogu 18. detsembri 1975. aasta direktiiv 76/114/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste andmesilte ning kirjeid, nende asukohta ja kinnitussviisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁶⁾;
- nõukogu 18. detsembri 1975. aasta direktiiv 76/115/EMÜ mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁷⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/756/EMÜ mootorsõidukitele ja nende haagistele valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁸⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/757/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste helkureid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁹⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/758/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste ülemisi ääretulelaternaid, eesmisi ääretulelaternaid, tagumisi ääretulelaternaid, piduritulelaternaid, päevatulelaternaid ja küljeääretulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁰⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/759/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste suunatulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹¹⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/760/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tagumisi numbritulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹²⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/761/EMÜ mootorsõidukite esilaternaid, mida kasutatakse kaugja/või lähitulelaternatena, ja mootorsõidukite ja nende haagiste kinnitatud laternaseadmetikes kasutatavaid valgusallikaid (hõõglambid ja muud) käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹³⁾;
- nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/762/EMÜ mootorsõidukite eesmisi udutulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁴⁾;
- nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiiv 77/389/EMÜ mootorsõidukite pukseerimiseadiseid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁵⁾;
- nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/538/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tagumisi udulaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁶⁾;
- nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/539/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tagurdustulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁷⁾;
- nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/540/EMÜ mootorsõidukite seisutulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁸⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 38, 11.2.1974, lk 22.

⁽²⁾ EÜT L 165, 20.6.1974, lk 16.

⁽³⁾ EÜT L 221, 12.8.1974, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 266, 2.10.1974, lk 4.

⁽⁵⁾ EÜT L 196, 26.7.1975, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 24, 30.1.1976, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT L 24, 30.1.1976, lk 6.

⁽⁸⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 1.

⁽⁹⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 32.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 54.

⁽¹¹⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 71.

⁽¹²⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 85.

⁽¹³⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 96.

⁽¹⁴⁾ EÜT L 262, 27.9.1976, lk 122.

⁽¹⁵⁾ EÜT L 145, 13.6.1977, lk 41.

⁽¹⁶⁾ EÜT L 220, 29.8.1977, lk 60.

⁽¹⁷⁾ EÜT L 220, 29.8.1977, lk 72.

⁽¹⁸⁾ EÜT L 220, 29.8.1977, lk 83.

- nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/541/EMÜ mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾;
- nõukogu 27. septembri 1977. aasta direktiiv 77/649/EMÜ mootorsõidukijuhtide vaatevälja käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽²⁾;
- nõukogu 21. detsembri 1977. aasta direktiiv 78/316/EMÜ liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta seoses mootorsõidukite sisustusega (juhtseadiste, märgutulede ja näidikute identifitseerimine) ⁽³⁾;
- nõukogu 21. detsembri 1977. aasta direktiiv 78/317/EMÜ mootorsõidukite klaasitud pindadelt jäite ja niiskuse eemaldamise süsteemidega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁴⁾;
- nõukogu 21. detsembri 1977. aasta direktiiv 78/318/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite esiklaasi puhasti- ja pesurisüsteeme käsitlevate õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁵⁾;
- nõukogu 12. juuni 1978. aasta direktiiv 78/549/EMÜ liikmesriikide mootorsõidukite rataste porikaitsmetega seotud õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁶⁾;
- nõukogu 16. oktoobri 1978. aasta direktiiv 78/932/EMÜ mootorsõidukite istmete peatugesid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁷⁾;
- nõukogu 13. aprilli 1989. aasta direktiiv 89/297/EMÜ teatavate mootorsõidukite ja nende haagiste külgmisi allasõidutõkkeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁸⁾;
- nõukogu 27. märtsi 1991. aasta direktiiv 91/226/EMÜ teatavate kategooriate mootorsõidukite ja nende haagiste porikaitsesüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽⁹⁾;
- nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/21/EMÜ M₁-kategooria mootorsõidukite masside ja mõõtmete kohta ⁽¹⁰⁾;
- nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/22/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste turvaklaaside ja klaasmaterjali kohta ⁽¹¹⁾;
- nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/23/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste rehvide ja nende paigaldamise kohta ⁽¹²⁾;
- nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/24/EMÜ, milles käsitletakse kiiruspiirikuid ja teatavate kategooriate mootorsõidukite samalaadseid sisseehitatud kiiruse piiramise süsteeme ⁽¹³⁾;
- nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/114/EMÜ N-kategooria mootorsõidukite kabiini tagapaneelist eespool väljaulatuvate osade kohta ⁽¹⁴⁾;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiiv 94/20/EÜ mootorsõidukite ja nende haagiste mehaaniliste haakeseadiste ning nende kinnitamise kohta kõnesolevatele sõidukitele ⁽¹⁵⁾;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/28/EÜ teatavate kategooriate mootorsõidukite sisseehituses kasutatavate materjalide põlemiskäitumise kohta ⁽¹⁶⁾;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 1996. aasta direktiiv 96/27/EÜ mootorsõidukites viibijate kaitse kohta külghokkupõrke korral, millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ ⁽¹⁷⁾;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/79/EÜ mootorsõidukites viibijate kaitsmise kohta laupkokkupõrke korral ning millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ ⁽¹⁸⁾;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 1997. aasta direktiiv 97/27/EÜ, mis on seotud teatavate kategooriate mootorsõidukite ja nende haagiste masside ning mõõtmetega ning millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ ⁽¹⁹⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 220, 29.8.1977, lk 95.

⁽²⁾ EÜT L 267, 19.10.1977, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 81, 28.3.1978, lk 3.

⁽⁴⁾ EÜT L 81, 28.3.1978, lk 27.

⁽⁵⁾ EÜT L 81, 28.3.1978, lk 49.

⁽⁶⁾ EÜT L 168, 26.6.1978, lk 45.

⁽⁷⁾ EÜT L 325, 20.11.1978, lk 1.

⁽⁸⁾ EÜT L 124, 5.5.1989, lk 1.

⁽⁹⁾ EÜT L 103, 23.4.1991, lk 5.

⁽¹⁰⁾ EÜT L 129, 14.5.1992, lk 1.

⁽¹¹⁾ EÜT L 129, 14.5.1992, lk 11.

⁽¹²⁾ EÜT L 129, 14.5.1992, lk 95.

⁽¹³⁾ EÜT L 129, 14.5.1992, lk 154.

⁽¹⁴⁾ EÜT L 409, 31.12.1992, lk 17.

⁽¹⁵⁾ EÜT L 195, 29.7.1994, lk 1.

⁽¹⁶⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 1.

⁽¹⁷⁾ EÜT L 169, 8.7.1996, lk 1.

⁽¹⁸⁾ EÜT L 18, 21.1.1997, lk 7.

⁽¹⁹⁾ EÜT L 233, 25.8.1997, lk 1.

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 1998. aasta direktiiv 98/91/EÜ, mis käsitleb ohtlike kaupade rahvusvaheliseks autoveoks kasutatavaid mootorsõidukeid ja nende haagiseid ning millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ, mis käsitleb mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitust ⁽¹⁾;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/40/EÜ mootorsõidukite eesmise allasõidutõkked käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise ja nõukogu direktiivi 70/156/EMÜ muutmise kohta ⁽²⁾;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiiv 2001/56/EÜ mootorsõidukite ja nende haagiste kütteseadmete kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 70/156/EMÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 78/548/EMÜ ⁽³⁾;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/85/EÜ, mis käsitleb reisijateveoks mõeldud sõidukite, millel on lisaks juhiistmele rohkem kui kaheksa istekohta, erieeskirju ning direktiivide 70/156/EMÜ ja 97/27/EÜ muutmist ⁽⁴⁾;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/97/EÜ kaudse nähtavuse seadmete ja nendega varustatud sõidukite tüübikinnitust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 71/127/EMÜ ⁽⁵⁾.

(34) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt siseturu väljaarendamine mootorsõidukite ja rehvide ohutust ja keskkonnamõju käsitlevate tehniliste nõuete kehtestamise kaudu, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus vastu võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega kehtestatakse järgmised nõuded:

- 1) mootorsõidukite, nende haagiste ja nende jaoks ette nähtud süsteemide, osade ja eraldi tehniliste seadmetike tüübikinnituse kohta nende ohutusega seoses;
- 2) mootorsõidukite tüübikinnituse kohta rehvirõhu seiresüsteemide suhtes, võttes arvesse sõidukite ohutust, kütusetõhusust ja süsinikdioksiidi heitkoguseid, ning käiguvahetuse näidikute kohta, võttes arvesse sõidukite kütusetõhusust ja süsinikdioksiidi heitkoguseid; ja
- 3) uute rehvide tüübikinnituse suhtes seoses nende ohutuse, veeretakistusjõu ja veeremismüra tasemega.

Artikkel 2

Reguleerimisala

Käesolevat määrust kohaldatakse M-, N- ja O-kategooria sõidukite ning nende süsteemide, osade ja eraldi tehniliste seadmetike suhtes, nagu see on määratletud direktiivi 2007/46/EÜ II lisa A osas, kui käesoleva määruse artiklitest 5–12 ei tulene teisiti.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kohaldatakse direktiivi 2007/46/EÜ artiklis 3 sätestatud mõisteid.

Lisaks kohaldatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „elektrooniline stabiilsuskontroll” – sõidukitele mõeldud elektrooniline kontrollifunktsioon, mis parandab sõiduki dünaamilist stabiilsust;
- 2) „I klassi M₂- või M₃-kategooria sõiduk” – M₂- või M₃-kategooria sõiduk, mille mahtuvus on üle 22 reisija lisaks juhile ning mis on ehitatud seisukohtadega reisijatele, et võimaldada reisijate sagedast liikumist;
- 3) „A klassi M₂- või M₃-kategooria sõiduk” – M₂- või M₃-kategooria sõiduk, mille mahtuvus ei ületa 22 reisijat lisaks juhile, mis on ehitatud seisukohtadega reisijatele ning milles on istmed ja seisukohtade ruum;
- 4) „sõidurajalt kõrvalekaldumise hoiatussüsteem” – süsteem juhi hoiatamiseks sõiduki ettekavatsematust sõidurajalt kõrvalekaldumisest;

⁽¹⁾ EÜT L 11, 16.1.1999, lk 25.

⁽²⁾ EÜT L 203, 10.8.2000, lk 9.

⁽³⁾ EÜT L 292, 9.11.2001, lk 21.

⁽⁴⁾ EÜT L 42, 13.2.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 25, 29.1.2004, lk 1.

- 5) „kõrgetasemeline hädapidurdussüsteem” – süsteem, mis võimaldab tuvastada automaatselt hädalukorra ning käivitada sõiduki pidurdussüsteemi, et vähendada sõiduki kiirust kokkupõrke vältimiseks või leevendamiseks;
- 6) „koormusindeks” – üks arv või kaks arvu, mis näitavad koormust, mida üksik- ja topeltasetusega rehvi võib kanda asjakohasele kiirusindeksile vastava kiiruse puhul, juhul kui järgitakse valmistaja poolt kindlaksmääratud kasutustingimusi;
- 7) „rehvirõhu seiresüsteem” – sõidukile paigaldatud süsteem, mille abil on võimalik hinnata rehvide rõhku või rõhu muutumist aja jooksul ning edastada sõidu ajal vastav teave kasutajale;
- 8) „eriotstarbeline rehvi” – rehvi, mis on mõeldud segakasutuseks nii maantee- kui maastikusõiduks või mõneks muuks konkreetseks otstarbeks;
- 9) „professionaalne maastikurehvi” – eriotstarbeliste rehvide alarühma kuuluv rehvi, mida kasutatakse peamiselt rasketes maastikutingimustes;
- 10) „tugevdatud rehvi või suurendatud kandevõimega rehvi” – C1 klassi õhkrehvi ehitusega rehvi, milles karkass on projekteeritud taluma suuremat koormust kui vastav tavarehvi;
- 11) „talverehvi” – rehvi, mille turvisemuster, koostis või struktuur on algselt mõeldud saavutama lume tingimustes paremaid tulemusi kui tavaline rehvi, pidades silmas rehvi suutlikkust alustada või säilitada sõiduki liikumist;
- 12) „T-tüüpi varurehvi ajutiseks kasutamiseks” – ajutiseks kasutamiseks mõeldud varurehvi, mis on ette nähtud kasutamiseks standard- või tugevdatud rehvi kõrgeima rehvirõhuga;
- 13) „veorattarehvi” – C2 või C3 klassi rehvi, mis kannab märget „M+S”, „M.S.” või „M&S” ja mis on mõeldud paigaldamiseks sõiduki veoteljele või veotelgedele;
- 14) „vähemkaitstud liiklejad” – jalakäijad, jalgratturid ja mootorratturid;
- 15) „käiguvahetuse näidik” (GSI) – näidik, mis soovitab juhil käiku vahetada;
- 16) „manuaalne käigukast” – käigukast, mille puhul kõigi või mõne käigu vahetus on alati juhi tegevuse otsene tulemus olenemata sellest, kuidas seda füüsiliselt tehakse. Käesolev määratlus ei hõlma süsteeme, mille puhul juht võib ainult eelnevalt valida teatava käiguvahetuse strateegia või piirata sõitmisel kasutada olevate käikude arvu, tegelik käiguvahetus aga toimub juhi otsustest sõltumatult vastavalt teatavatele sõitmisviisidele.

II PEATÜKK

TOOTJATE KOHUSTUSED

Artikkel 4

Üldised kohustused

1. Tootjad tõendavad, et kõik ühenduses müüdadav, registreeritavad või kasutuselevõetavad uued sõidukid saavad tüübikinnituse vastavalt käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

2. Tootjad võivad taotleda sõiduki tüübikinnitust käesoleva määrusega hõlmatud kõigile sõiduki süsteemidele ning kõigi osade ja eraldi tehniliste seadmetike paigaldamisele või sõiduki tüübikinnitust käesoleva määrusega hõlmatud ühele või enamale süsteemile või ühe või enama osa või ühe või enama eraldi tehnilise seadmetiku paigaldamisele. IV lisas nimetatud tüübikinnitust, mis vastab ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni määrustele, loetakse käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete kohaselt EÜ tüübikinnituseks.

3. Tootjad tõendavad, et kõik uued ühenduses müüdadav või kasutuselevõetavad süsteemid, osad või eraldi tehnilised seadmetikud saavad tüübikinnituse vastavalt käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

Artikkel 5

Üldised nõuded ja katsetused

1. Tootjad tagavad, et sõidukid projekteeritakse, ehitatakse ja monteeritakse nii, et sõitjate ja teiste liiklejate vigastusohht oleks minimaalne.

2. Tootjad tagavad, et sõidukid, süsteemid, osad ja eraldi tehnilised seadmetikud on kooskõlas käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes sätestatud asjaomaste nõuetega, sealhulgas nõuetega, mis käsitlevad järgmist:

- a) sõiduki struktuuri terviklikkust, sealhulgas löögikindluskatseid;
- b) sõiduki juhtimise abisüsteeme, sealhulgas roolimis-, pidurus- ja elektroonilised stabiilsuskontrollisüsteemid;
- c) juhile sõiduki seisukorra ja ümbruse nähtavuse ning neid käsitleva teabe tagavaid süsteeme, sealhulgas klaasid, peeglid ja juhi teabesüsteemid;
- d) sõiduki valgustussüsteeme;
- e) sõitjate kaitset, sealhulgas sõiduki sisustus, peatoed, turvavööd, ISOFIX kinnituspunktid või sisseehitatud lapse turvasüsteemid ja sõiduki ukсед;
- f) sõiduki välispoolt ja lisaseadmeid;
- g) elektromagnetilist ühilduvust;

- h) helisignaalseadmeid;
- i) küttesüsteeme;
- j) seadmeid sõiduki omavolilise kasutamise takistamiseks;
- k) sõiduki identifitseerimissüsteeme;
- l) masse ja mõõtmeid;
- m) elektrilist ohutust;
- n) käiguvahetuse näidikuid.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud nõudeid kohaldatakse I lisas loetletud sõidukite ning neile sõidukitele ettenähtud süsteemide, osade ja eraldi tehniliste seadmestike suhtes.
2. Sõiduki veomaht, hõlmates ka istuvaid ja seisvaid reisijaid ja ratastoolikasutajaid, peab olema vastavuses sõiduki massi, suuruse ja kujundusega.
3. Sõidukikered tuleb projekteerida ja ehitada nii, et see võimaldaks sõidukil töötada ohutult ja stabiilselt isegi täiskoor-maga. Tuleb kehtestada asjakohased sätted, et tagada ohutu sõidukisse sisenemine ja sõidukist väljumine, eriti hädaolukorras.
4. I klassi sõidukid peavad olema juurdepääsetavad piiratud liikumisvõimega inimestele, sealhulgas ratastooli kasutavad inimesed.
5. Busside kere siseehituses kasutatavad materjalid peavad võimaldama vältida või vähemalt takistada tulekahju levikut niivõrd, et sõitjad jõuavad tulekahju korral sõidukist väljuda.

Artikkel 6

Konkreetsed nõuded teatavatele N- ja O- kategooria sõidukitele

1. Lisaks artiklites 5, 8, 9, 10 ja 12 ja nende rakendusmeetmetes sisalduvatele nõuetele peavad N- ja O-kategooria sõidukid vajaduse korral täitma käesoleva artikli lõigetes 2–5 ja nende rakendusmeetmetes sätestatud nõudeid.
2. N₂- ja N₃-kategooria sõidukid tuleb ehitada nii, et see tagaks esikokkupõrke korral teise sõidukiga sõitja allasõidust tingitud vigastamise minimaalse ohu.
3. N₂-, N₃-, O₃- ja O₄-kategooria sõidukid tuleb ehitada nii, et see tagaks juhul, kui sõiduk saab küljelt löögi vähemkaitstud liikleja käest, vähemkaitstud liikleja allasõidust tingitud vigastuse minimaalse ohu.
4. Sõiduki kabiin või juhi ja reisijate jaoks ette nähtud ruum peab olema piisavalt tugev, et pakkuda sõitjatele kaitset kokkupõrke, võttes arvesse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirja 29.
5. N₂-, N₃-, O₃- ja O₄-kategooria sõidukid ehitatakse nii, et sõidukist väljuvate pritsmete mõju teiste sõidukite juhtide nägemisväljale oleks minimaalne.

Artikkel 7

Erinõuded M₂- ja M₃- kategooria sõidukitele

1. Lisaks artiklites 5, 8, 9, 10 ja 12 ja nende rakendusmeetmetes sisalduvatele nõuetele peavad M₂- ja M₃-kategooria

Artikkel 8

Rehvide liigitus

1. Rehvide tüübid liigitatakse järgmiselt:
- a) C1 klassi rehvid – eelkõige M₁-, N₁-, O₁- ja O₂-kategooria sõidukitele mõeldud rehvid;
- b) C2 klassi rehvid – rehvid, mis on mõeldud eelkõige M₂-, M₃-, N-, O₃- ja O₄-kategooria sõidukitele, mille kandevõime indeks üksikasetuse puhul on ≤ 121 ja kiirusindeksi sümbol on $\geq$ „N”;
- c) C3 klassi rehvid – rehvid, mis on mõeldud eelkõige M₂-, M₃-, N-, O₃- ja O₄-kategooria sõidukitele, millel on üks järgmistest kandevõime indeksitest
- i) kandevõime indeks üksikasetuse puhul ≤ 121 ja kiirusindeksi sümbol $\leq$ „M”;
- ii) kandevõime indeks üksikasetuse puhul ≥ 122 .

Rehvi võib liigitada rohkem kui ühte klassi, tingimusel et see vastab iga klassi, millesse ta on liigitatud, asjakohastele nõuetele.

2. Kohaldatakse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjades 30 ja 54 sisalduvat kandevõime indekseid ja nende vastavate masside loetelu.

Artikkel 9

Sõidukite rehvide, rehvide paigaldamise ja rehvirõhu seiresüsteemide suhtes kohaldatavad erisätted

1. Kõik rehvid, mis kuuluvad sõiduki varustuse hulka, sealhulgas vajaduse korral mis tahes varurehvid, peavad olema sobivad kasutamiseks nende sõidukite puhul, mille jaoks need on ette nähtud, eriti võttes arvesse rehvide mõõtmeid ning kiiruse ja kandevõimega seotud omadusi.

2. M₁-kategooria sõidukid varustatakse täpse rehvirõhu seiresüsteemiga, mis võimaldab vajaduse korral juhti sõidukis hoiatada rõhu alanemisest ükskõik millises rehvis, millest on kasu optimaalse kütusetarbimise ja liiklusohutuse tagamisel. Selle saavutamiseks kehtestatakse tehnilistes kirjeldustes asjakohased piirväärtused, mis võimaldavad ka rakendada tehnoloogiliselt neutraalset ja kulutõhusat lähenemisviisi täpsete rehvirõhu seiresüsteemide arendamisele.

3. Kõik C1 klassi rehvid peavad täitma II lisa A osas sätestatud märghaardumist käsitlevaid nõudeid.

4. Kõik rehvid peavad täitma II lisa B osas sätestatud veeretakistusjõudu käsitlevaid nõudeid.

5. Kõik rehvid peavad täitma II lisa C osas sätestatud veeremismüra käsitlevaid nõudeid.

6. Lõikeid 3, 4 ja 5 ei kohaldata

- a) rehvide suhtes, mille nimikiirus on alla 80 km/h;
- b) rehvide suhtes, mille nominaalne veljediameter ei ületa 254 mm või vähemalt 635 mm;
- c) ajutiseks kasutamiseks mõeldud T-tüüpi varurehvide suhtes;
- d) rehvide suhtes, mis on ette nähtud paigaldamiseks üksnes nendele sõidukitele, mis on esmakordselt registreeritud enne 1. oktoobrit 1990;
- e) rehvide suhtes, mis on varustatud veoomaduste parandamiseks mõeldud lisaseadmetega.

7. II lisa B ja C osas sätestatud veeretakistusjõudu ja veeremismüra käsitlevad nõudeid ei kohaldata professionaalsete maastikurehvide suhtes.

Artikkel 10

Kõrgetasemelised sõidukisüsteemid

1. Vastavalt artikli 14 lõike 3 punktis a sätestatud eranditele varustatakse M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-kategooria sõidukid kõrgetasemelise hädapidurdussüsteemiga, mis peab vastama käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes sätestatud nõuetele.

2. Vastavalt artikli 14 lõike 3 punktis a sätestatud eranditele varustatakse M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-kategooria sõidukid sõidurajalt kõrvalekaldumise hoiatussüsteemiga, mis peab vastama käesolevas määruses ja selle rakendusmeetmetes sätestatud nõuetele.

Artikkel 11

Käiguvahetuse näidikud

M₁-kategooriasse kuuluvad sõidukid, mille tuletatud mass ei ületa 2 610 kg, ja sõidukid, mille tüübikinnitust laiendatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 2 lõikele 2 ja millel on manuaalne käigukast, varustatakse vastavalt käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete nõuetele käiguvahetuse näidikuga.

Artikkel 12

Elektroonilised stabiilsuskontrollisüsteemid

1. M₁- ja N₁-kategooriasse kuuluvad sõidukid varustatakse käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete nõuete kohase elektroonilise stabiilsuskontrollisüsteemiga.

2. Välja arvatud direktiivi 2007/46/EÜ II lisa A osa punktides 4.2 ja 4.3 määratletud maastikusõidukid, varustatakse käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete nõuete kohase elektroonilise stabiilsuskontrollisüsteemiga järgmised sõidukid:

- a) M₂- ja M₃-kategooria sõidukid, välja arvatud rohkem kui kolme teljega sõidukid, lõõtsbussid ja I klassi või A klassi bussid;
- b) N₂- ja N₃-kategooria sõidukid, välja arvatud rohkem kui kolme teljega sõidukid, sadulveokid poolhaagistele, mille brutomass on 3,5–7,5 tonni, ja direktiivi 2007/46/EÜ II lisa A osa punktides 5.7 ja 5.8 määratletud eriotstarbelised sõidukid;
- c) kategooriatesse O₃ ja O₄ kuuluvad sõidukid, mis on varustatud õhkvedrustusega, välja arvatud rohkem kui kolme teljega sõidukid, erakorraliste raskevedude haagised ja haagised, milles on seisukohad reisijatele.

III PEATÜKK

LIIKMESRIIKIDE KOHUSTUSED

Artikkel 13

Sõidukite, osade ja eraldi tehniliste seadmetike tüübikinnitus

1. Riiklikud ametiasutused keelduvad alates 1. novembrist 2011 elektrooniliste stabiilsuskontrollisüsteemidega seotud põhjustel EÜ tüübikinnituse või riikliku tüübikinnituse andmisest M₁- ja N₁-kategooria uut tüüpi sõidukitele, mis ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

Vastavalt V lisa tabelis 1 sätestatud rakendamise tähtpäevadele keelduvad riiklikud ametiasutused elektrooniliste stabiilsuskontrollisüsteemidega seotud põhjustel EÜ tüübikinnituse või riikliku tüübikinnituse andmisest M₂-, M₃-, N₂-, N₃-, O₃- ja O₄-kategooria uut tüüpi sõidukitele, mis ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

2. Alates 1. novembrist 2012 keelduvad riiklikud ametiasutused artiklitega 5–8, artikli 9 lõikega 2 ja artikliga 11 hõlmatud sõidukite ohutuse ja rehvidega seotud põhjustel andmast:

- a) EÜ tüübikinnitust või riikliku tüübikinnitust kõnealustes artiklites ja nende rakendusmeetmetes kirjeldatud kategooriate uut tüüpi sõidukitele, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele, ning
- b) osa/eraldi tehnilise seadmestiku EÜ tüübikinnituse andmisest kõnealustele sõidukitele, kui nimetatud osa/eraldi tehnilise seadmestik ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

3. Alates 1. novembrist 2012 keelduvad riiklikud ametiasutused artikli 9 lõigetega 1 ja 3–7 ning II lisaga hõlmatud sõidukite rehvidega seotud põhjustel, välja arvatud II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtuste puhul, osa/eraldi tehnilise seadmestiku EÜ tüübikinnituse andmisest uut tüüpi rehvidele, mis ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

Alates 1. novembrist 2013 keelduvad riiklikud ametiasutused artikli 9 lõigetega 1 ja 3–7 ning II lisaga hõlmatud rehvidega seotud põhjustel, välja arvatud II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtuste puhul, EÜ tüübikinnituse või riikliku tüübikinnituse andmisest M-, N- ja O-kategooria uut tüüpi sõidukitele, mis ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

4. Vastavalt V lisa tabelis 2 sätestatud rakendamise tähtpäevadele ei pea riiklikud ametiasutused elektrooniliste stabiilsuskontrollisüsteemidega seotud põhjustel enam kehtivaks M₂-, M₃-, N₂-, N₃-, O₃- ja O₄-kategooria uut tüüpi sõidukite vastavustunnistusi direktiivi 2007/46/EÜ artikli 26 tähenduses ja keelavad selliste sõidukite registreerimise, müügi ja kasutuselevõtmise, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

5. Alates 1. novembrist 2014 võtavad riiklikud ametiasutused artiklitega 5, 6, 7 ja 8, artikli 9 lõigetega 1–4, artikliga 11, artikli 12 lõikega 1 ning II lisa A ja B osaga hõlmatud sõidukite ohutuse ja rehvidega seotud põhjustel, välja arvatud C3 klassi

rehvide veeretakistusjõu piirväärtuste ja II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtuste puhul, arvesse järgmist:

- a) kõnealustes artiklites täpsustatud kategooriate uute sõidukite vastavustunnistused on direktiivi 2007/46/EÜ artikli 26 tähenduses kehtetud, ja keelavad niisuguste sõidukite registreerimise, müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele, ja
- b) keelavad kõnealuste sõidukite jaoks ette nähtud uute osade või eraldi tehniliste seadmestike müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud osad või eraldi tehnilised seadmestikud ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

6. Alates 1. novembrist 2016 ei pea riiklikud ametiasutused rehvide veeremismüraga seotud põhjustel ning C3 klassi rehvide osas ka rehvide veeretakistusjõuga seotud põhjustel, välja arvatud II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtuste puhul,

- a) uute M-, N- ja O-kategooria sõidukite vastavuskinnitusi kehtivaks direktiivi 2007/46/EÜ artikli 26 tähenduses ja keelavad selliste sõidukite registreerimise, müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele, ja
- b) kõnealuste sõidukite jaoks ette nähtud uute rehvide müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud rehvid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

7. Alates 1. novembrist 2016 keelduvad riiklikud ametiasutused rehvide veeretakistusjõuga seotud põhjustel andmast osa/eraldi tehnilise seadmestiku EÜ tüübikinnitust rehvi uutele tüüpidele, mis ei ole kooskõlas II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtustega.

8. Alates 1. novembrist 2017 keelduvad riiklikud ametiasutused rehvide veeretakistusjõuga seotud põhjustel andmast EÜ tüübikinnitust või riiklikku tüübikinnitust M-, N- ja O-kategooria sõidukite uutele tüüpidele, mis ei ole kooskõlas II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtustega.

9. Alates 1. novembrist 2018 riiklikud ametiasutused

- a) ei pea II lisa B osa tabelis 2 sätestatud C1 ja C2 klassi rehvide veeretakistusjõu piirväärtustega seotud põhjustel enam kehtivaks uute M-, N- ja O-kategooria sõidukite vastavuskinnitusi direktiivi 2007/46/EÜ artikli 26 tähenduses ning keelavad selliste sõidukite registreerimise, müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele, ja

- b) keelavad kõnealuste sõidukite jaoks ette nähtud uute rehvide müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud rehvid ei vasta II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtustele.

10. Alates 1. novembrist 2020 riiklikud ametiasutused

- a) ei pea II lisa B osa tabelis 2 sätestatud C3 klassi rehvide veeretakistusjõu piirväärtustega seotud põhjustel enam kehtivaks uute M-, N- ja O-kategooria sõidukite vastavuskinnitusi direktiivi 2007/46/EÜ artikli 26 tähenduses ja keelavad selliste sõidukite registreerimise, müügi ja kasutuselevõtu, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele, ja

- b) keelavad kõnealuste sõidukite jaoks ette nähtud uute rehvide müügi ja kasutuselevõtu, kui need rehvid ei vasta II lisa B osa tabelis 2 sätestatud veeretakistusjõu piirväärtustele.

11. C1, C2 ja C3 klassi rehve, mis on toodetud enne lõigetes 5, 6, 9 ja 10 sätestatud kuupäevi ega vasta II lisa nõuetele, võib müüa mitte rohkem kui 30 kuu jooksul alates nendest kuupäevadest.

12. Riiklikud ametiasutused keelduvad alates 1. novembrist 2013 artikliga 10 hõlmatud sõidukite ohutusega seotud põhjustel EÜ tüübikinnituse või riikliku tüübikinnituse andmisest M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-kategooria sõidukite uutele tüüpidele, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

13. Alates 1. novembrist 2015 ei pea riiklikud ametiasutused artikliga 10 hõlmatud sõidukite ohutusega seotud põhjustel kehtivaks uute M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-kategooria sõidukite vastavuskinnitusi direktiivi 2007/46/EÜ artikli 26 tähenduses ja keelavad selliste sõidukite registreerimise, müügi ja kasutuselevõtmise, kui nimetatud sõidukid ei vasta käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

14. Riiklikud ametiasutused lubavad enne lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud kuupäevi tüübikinnituse saanud sõidukite osade ja eraldi tehniliste seadmetike müümist ja kasutuselevõtmist ning jätkavad kõnealuste sõidukite, osade ja eraldi tehniliste seadmetike tüübikinnituste laiendamist selle reguleeriva õigusakti alusel, mille alusel tüübikinnitused algselt anti, juhul kui niisuguste sõidukite, osade või eraldi seadmetike suhtes kohaldatavaid nõudeid ei ole muudetud ja/või käesoleva määrusega ja selle rakendusmeetmetega ei lisandu uusi nõudeid.

Riiklikud ametiasutused lubavad enne lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud kuupäevi tüübikinnituse saanud sõidukite osade ja eraldi tehniliste seadmetike, välja arvatud varurehvide, müüki ja kasutuselevõttu ning jätkavad nende EÜ tüübikinnituste laiendamist

vastavalt regulatiivaktile, mille alusel kõnealustele sõidukitele algselt tüübikinnitus on antud.

15. Ilma et see piiraks lõigete 1–14 kohaldamist ning võttes arvesse artiklis 14 viidatud rakendusmeetmete jõustumist, ei tohi riiklikud ametiasutused, juhul kui tootja seda nõuab, artiklitega 5–12 hõlmatud sõidukite ohutuse ja rehvidega seotud põhjustel

- a) keelduda EÜ tüübikinnituse või riikliku tüübikinnituse andmisest sõiduki uuele tüübile või osa/eraldi tehnilise seadmetiku EÜ tüübikinnituse andmisest osa või eraldi tehnilise seadmetiku uuele tüübile, kui asjaomane sõiduk, osa või eraldi tehniline seadmetik vastab käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele, ega

- b) keelata uue sõiduki registreerimist, müüki või kasutuselevõttu ning uue osa või eraldi tehnilise seadmetiku müüki või kasutuselevõttu, kui asjaomane sõiduk, osa või eraldi tehniline seadmetik vastab käesolevale määrusele ja selle rakendusmeetmetele.

IV PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 14

Rakendusmeetmed

1. Komisjon võtab vastu järgmised rakendusmeetmed:

- a) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad mootorsõidukite, nende haagiste ning osade ja eraldi tehniliste seadmetike tüübikinnituste jaoks mõeldud konkreetseid menetlusi, katseid ja tehnilisi nõudeid seoses artiklite 5–12 sätetega;
- b) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad konkreetseid täiendavaid ohutusnõudeid sõidukite suhtes, mida kasutatakse ohtlike kaupade maanteeveoks liikmesriigis või liikmesriikide vahel, võttes arvesse ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirja 105;
- c) täpsem määratlus rehvi füüsiliste omaduste ja sooritusnõuete kohta, et rehvi saaks artikli 3 lõike 2 punktide 8–13 kohaselt määratleda kui „eriotstarbelist rehvi”, „professionaalset maastikurehvi”, „tugevdatud rehvi”, „suurendatud kandevõimega rehvi”, „talverehvi”, „T-tüüpi varurehvi ajutiseks kasutamiseks”, „veorattarehvi”;

- d) muudatused II lisa B ja C osas sätestatud veeretakistusjõu ja veeremismüra piirväärtuste kohta, niivõrd kui võrd see on vajalik katsemenetluste muudatuste tõttu, vähendamata praegust keskkonnaalaste ambitsioonide taset;

e) üksikasjalikud eeskirjad II lisa C osa punktis 1 osutatud müratasemete määramise korra kohta;

f) sätted, millega muudetakse IV lisa, et lisada sellele ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjad, mis on kohustuslikud otsuse 97/836/EÜ artikli 4 lõike 4 alusel.

2. Lõikes 1 osutatud meetmed, välja arvatud artikli 10 sätega seotud meetmed, võetakse vastu 31. detsembriks 2010.

Artikli 10 sätetega seotud meetmed võetakse vastu 31. detsembriks 2011.

3. Komisjon võib võtta vastu järgmised rakendusmeetmed:

a) meetmed, mis vabastavad teatud M_2 -, M_3 -, N_2 - ja N_3 -kategooria sõidukid või sõidukiklassid kohustusest paigaldada artiklis 10 osutatud kõrgetasemelised süsteemid, kui kulude-tulude analüüsi ja kõiki asjakohaseid ohutusaspekte arvestades nende süsteemide rakendamine ei ole asjaomase sõiduki või sõidukiklassi puhul asjakohane;

b) meetmed, mis tulude-kulude analüüsi põhjal 31. detsembriks 2010 lühendavad artikli 13 lõikes 11 sätestatud ajavahe-mikku, mille kestust võib asjaomaste rehvide klassist või kategooriast lähtudes diferentseerida.

4. Käesolevas artiklis osutatud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 15

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 2007/46/EÜ artikli 40 lõike 1 alusel moodustatud mootorsõidukite tehniline komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

V PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 16

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse, kui tootjad rikuvad käesoleva määruse või selle rakendusmeetmete sätteid, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Karistused peavad olema

tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad komisjonile need sätted hiljemalt 20. veebruaril 2011 või vajaduse korral mitte hiljem kui 18 kuud pärast asjakohase rakendusmeetme jõustumist ja annavad viivitamata teada kõigist nende hilisematest muudatustest.

2. Karistatavad rikkumised on järgmised:

a) valeandmete esitamine tüübikinnituse andmise menetlusel või tühistamiseni viival menetlusel;

b) tüübikinnituse saamiseks katsetulemuste võltsimine;

c) selliste andmete või tehniliste kirjelduste esitamisest hoidumine, mis võib tuua kaasa tüübikinnituse andmisest keeldumise või tüübikinnituse tühistamise.

Artikkel 17

Aruandlus

Komisjon esitab 1. detsembriks 2012 ja pärast seda iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab vajaduse korral käesoleva määruse või teiste asjaomaste ühenduse õigusaktide muutmise ettepanekuid, mis on seotud täiendavate uute ohutusabinõude kasutuselevõtmisega.

Artikkel 18

Direktiivi 2007/46/EÜ muudatused

Direktiivi 2007/46/EÜ IV, VI, XI ja XV lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse III lisale.

Artikkel 19

Kehtetuks tunnistamine

1. Direktiivid 70/221/EMÜ, 70/222/EMÜ, 70/311/EMÜ, 70/387/EMÜ, 70/388/EMÜ, 71/320/EMÜ, 72/245/EMÜ, 74/60/EMÜ, 74/61/EMÜ, 74/297/EMÜ, 74/408/EMÜ, 74/483/EMÜ, 75/443/EMÜ, 76/114/EMÜ, 76/115/EMÜ, 76/756/EMÜ, 76/757/EMÜ, 76/758/EMÜ, 76/759/EMÜ, 76/760/EMÜ, 76/761/EMÜ, 76/762/EMÜ, 77/389/EMÜ, 77/538/EMÜ, 77/539/EMÜ, 77/540/EMÜ, 77/541/EMÜ, 77/649/EMÜ, 78/316/EMÜ, 78/317/EMÜ, 78/318/EMÜ, 78/549/EMÜ, 78/932/EMÜ, 89/297/EMÜ, 91/226/EMÜ, 92/21/EMÜ, 92/22/EMÜ, 92/24/EMÜ, 92/114/EMÜ, 94/20/EÜ, 95/28/EÜ, 96/27/EÜ, 96/79/EÜ, 97/27/EÜ, 98/91/EÜ, 2000/40/EÜ, 2001/56/EÜ, 2001/85/EÜ, 2003/97/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. novembrist 2014.

2. Direktiiv 92/23/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. novembrist 2017.

3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

alapunkti iii ja punkti 3 alapunkti f alapunkti i kohaldatakse alates 20. augustist 2009.

Artikkel 20

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

III lisa punkti 1 alapunkti a alapunkti i, punkti 1 alapunkti b alapunkti i, punkti 2 alapunkti a, punkti 3 alapunkti a alapunkti i, punkti 3 alapunkti b alapunkti i, punkti 3 alapunkti c alapunkti i, punkti 3 alapunkti d alapunkti i, punkti 3 alapunkti e alapunkti i ja punkti 3 alapunkti f alapunkti ii kohaldatakse alates 1. novembrist 2014.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. novembrist 2011.

Artikli 13 lõiget 15 ja artiklit 14 ning III lisa punkti 1 alapunkti a alapunkti iii, punkti 1 alapunkti b alapunkti iii ja alapunkti iv, punkti 2 alapunkti c, punkti 3 alapunkti a alapunkti iii, punkti 3 alapunkti b alapunkti iii, punkti 3 alapunkti c alapunkti iii, punkti 3 alapunkti d alapunkti iii, punkti 3 alapunkti e

III lisa punkti 1 alapunkti a alapunkti ii, punkti 1 alapunkti b alapunkti ii, punkti 2 alapunkti b, punkti 3 alapunkti a alapunkti ii, punkti 3 alapunkti b alapunkti ii, punkti 3 alapunkti c alapunkti ii, punkti 3 alapunkti d alapunkti ii, punkti 3 alapunkti e alapunkti ii ja punkti 4 kohaldatakse alates 1. novembrist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 13. juuli 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
E. ERLANDSSON

[illegible]

Teema	Kohaldatavus									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Juhtseadiste identifitseerimine, märgutuled ja näidikud	X	X	X	X	X	X				
Jää ja niiskuse eemaldamine	X	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)				
Pesemine/puhastamine	X	(²)	(²)	(²)	(²)	(²)				
Küttesüsteemid	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Porikaitised	X									
Peatoed	X									
Külgmised allasõidutõkked					X	X			X	X
Porikaitsesüsteemid					X	X			X	X
Turvaklaasid	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Rehvid	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Kiiruspiirikud		X	X		X	X				
Massid ja mõõtmised	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Kabiinist väljaulatuvad osad				X	X	X				
Haakeseadmed	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X	X	X	X
Süttivus			X							
Bussid		X	X							
Laupkokkupõrge	X (⁴)									
Külglakkupõrge	X (⁵)			X (⁵)						
Ohtlike kaupade veoks ette nähtud sõidukid				X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)
Eesmised allasõidutõkked					X	X				

(¹) Selle kategooria sõidukid tuleb varustada sobivate jäite ja niiskuse eemaldamise seadmetega.

(²) Selle kategooria sõidukid tuleb varustada sobiva klaasipesuri ja -puhastiga.

(³) Nõudeid kohaldatakse ainult haakeseadisega varustatud sõidukite suhtes.

(⁴) Kui tehniliselt lubatud maksimaalne täismass ei ületa 2,5 tonni.

(⁵) Kehtib ainult sõidukitele, mille madalaima istme „Istme võrdluspunkt (punkt „R”)” ei paikne maapinnast kõrgemal kui 700 mm. „R”-punkt on määratletud ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjas 95.

(⁶) Nõudeid kohaldatakse ainult juhul, kui tootja taotleb tüübikinnitust ohtlike kaupade veoks ettenähtud sõidukile.

II LISA

Nõuded rehvidele seoses märghaardumise, veeretakistusjõu ja veeremismüraga

A OSA – MÄRGHAARDUMISEGA SEOTUD NÕUDED

C1 klassi rehvid vastavad järgmistele nõuetele:

Kasutusliik	Märghaardumise indeks (G)
Talverehv kiirusindeksiga („Q” või väiksem, välja arvatud „H”), mis märgib maksimaalset lubatavat kiirust, mis ei tohi ületada 160 km/h	≥ 0,9
Talverehv kiirusindeksiga („R” ja suurem, sealhulgas „H”), mis märgib maksimaalset lubatavat kiirust üle 160 km/h	≥ 1,0
Tavaline maanteerehv	≥ 1,1

B OSA – VEERETAKISTUSJÕUGA SEOTUD NÕUDED

Veeretakistuskoeffitsiendi maksimaalsed väärtused iga rehvi tüübi puhul, mõõdetuna vastavalt standardile ISO 28580, ei tohi ületada järgmisi väärtusi:

Tabel 1

Rehvi klass	Maksimaalne väärtus (kg/tonn) 1. faas
C1	12,0
C2	10,5
C3	8,0

Tabel 2

Rehvi klass	Maksimaalne väärtus (kg/tonn) 2. faas
C1	10,5
C2	9,0
C3	6,5

Talverehvide osas suurendatakse tabelis 2 nimetatud piire 1 kg/tonni võrra.

C OSA – VEEREMISMÜRAGA SEOTUD NÕUDED

1. Vastavalt käesoleva määruse rakendusmeetmetes täpsustatud menetlusele määratletud müratasemed ei tohi ületada punktides 1.1 või 1.2 näidatud piirväärtusi. Punktides 1.1 ja 1.2 esitatud tabelites on näidatud mõõdetud väärtused, mida on korrigeeritud vastavalt temperatuurile, välja arvatud C3 klassi rehvide puhul, ja instrumendi tolerantsile ning ümardatud lähima täisväärtuseni.
- 1.1. C1 klassi rehvid viitega rehvi ristlõike nominaallaiusele, mida on katsetatud:

Rehvi klass	Ristlõike nominaallaius (mm)	Piirväärtused ühikutes dB(A)
C1A	≤ 185	70
C1B	$> 185 \leq 215$	71
C1C	$> 215 \leq 245$	71
C1D	$> 245 \leq 275$	72
C1E	> 275	74

Talverehvide, suurendatud kandevõimega rehvide ja tugevdatud rehvide või nimetatud rehvide kombinatsioonina klassifitseeritud rehvide puhul suurendatakse eespool nimetatud piire 1 dB(A) võrra.

- 1.2. C2 ja C3 klassi rehvid viitega rehvaliku kasutuskategooriale:

Rehvi klass	Kasutuskategooria	Piirväärtused ühikutes dB(A)
C2	Tavarehvid	72
	Veorattarehvid	73
C3	Tavarehvid	73
	Veorattarehvid	75

Eriotstarbeliste rehvide puhul suurendatakse eespool osutatud piire 2 dB(A) võrra. C2 veorattarehvide kategooriasse kuuluvatele talverehvidele lubatakse täiendavalt 2 dB(A). Kõigi muude C2 ja C3 kategooriasse kuuluvate rehvide puhul lubatakse talverehvidele täiendavalt 1 dB(A).

III LISA

Direktiivi 2007/46/EÜ muudatused

Direktiivi 2007/46/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. IV lisa I osa muudetakse järgmiselt:

a) tabelit muudetakse järgmiselt:

i) punktid 3–10, 12–38, 42–45 ja 47–57 jäetakse välja;

ii) punkt 46 jäetakse välja;

iii) tabelisse lisatakse järgmine rida:

KOMPONENT	TEEMA	VIIDE ÕIGUS-AKTI	EÜT/ELT VIIDE	KOHALDATAVUS									
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„63	Üldine ohutus	Määrus (EÜ) nr 661/2009	L 200, 31.7.2009, lk 1.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

b) liidet muudetakse järgmiselt:

i) punktid 3–10, 12–37, 44, 45 ja 50–54 jäetakse välja;

ii) tabeli punkt 46 jäetakse välja;

iii) tabelisse lisatakse järgmine rida:

	TEEMA	VIIDE ÕIGUSAKTI	EÜT/ELT VIIDE	M ₁
„63	Üldine ohutus	Määrus (EÜ) nr 661/2009	L 200, 31.7.2009, lk 1.	O/K

iv) selgitusse lisatakse järgmine tekst:

„O/K: käesolev määrus on osaliselt kohaldatav. Täpne kohaldamisala sätestatakse käesoleva määruse rakendusmeetmetes.”

2. VI lisa liite tabelit muudetakse järgmiselt:

a) punktid 3–10, 12–38, 42–45 ja 47–57 jäetakse välja;

b) punkt 46 jäetakse välja;

c) tabelisse lisatakse järgmine rida:

	TEEMA	VIIDE ÕIGUSAKTI ⁽¹⁾	MUUDETUD AKTIGA	KOHALDATAV JÄRG- MISTE VARIANTIDE SUHTES
„63	Üldine ohutus	Määrus (EÜ) nr 661/2009		

e) liite 5 tabelit muudetakse järgmiselt:

i) punktid 3–10, 12–36, 42–45 ja 47–57 jäetakse välja;

ii) punkt 46 jäetakse välja;

iii) tabelisse lisatakse järgmine rida:

Komp- onent	Teema	Viide õigusaktile	N ₃ -kategooria liikuvkraana
„63	Üldine ohutus	Määrus (EÜ) nr 661/2009	O/K”

f) „Tähtede tähendust” muudetakse järgmiselt:

i) punktid C, U, W₅ ja W₆ jäetakse välja;

ii) lisatakse järgmine tekst:

„O/K: käesolev määrus on osaliselt kohaldatav. Täpne kohaldamisala sätestatakse käesoleva määruse rakendusmeetmetes.”

4. XV lisa tabeli punkt 46 jäetakse välja.

IV LISA

ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni kohustuslikud eeskirjad

V LISA

Elektroonilise stabiilsuskontrollisüsteemi nõude rakendamise tähtpäevad M₂-, M₃-, N₂-, N₃-, O₃- ja O₄-kategooria sõidukite puhul

Tabel 1 – Rakendamise tähtpäevad uut tüüpi sõidukite puhul

Sõidukikategooria	Rakendamise tähtpäev
M ₂	11. juuli 2013
M ₃ (III klass)	1. november 2011
M ₃ < 16 tonni (pneumaatiline ülekanne)	1. november 2011
M ₃ (II klass ja B (hüdrauliline ülekanne))	11. juuli 2013
M ₃ (III klass) (hüdrauliline ülekanne)	11. juuli 2013
M ₃ (III klass) (pneumaatiline ülekandekontroll ja hüdrauliline jõuülekanne)	11. juuli 2014
M ₃ (II klass) (pneumaatiline ülekandekontroll ja hüdrauliline jõuülekanne)	11. juuli 2014
M ₃ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2011
N ₂ (hüdrauliline ülekanne)	11. juuli 2013
N ₂ (pneumaatiline ülekandekontroll ja hüdrauliline jõuülekanne)	11. juuli 2014
N ₂ (muud kui eespool nimetatud)	11. juuli 2012
N ₃ (poolhaagist vedav kaheteljeline sadulauto)	1. november 2011
N ₃ (poolhaagist vedav kaheteljeline sadulauto õhkpidurdussüsteemiga (ABS))	1. november 2011
N ₃ (kolmeteljeline elektroonselt kontrollitava pidurdussüsteemiga (EBS))	1. november 2011
N ₃ (kahe- ja kolmeteljelised õhkpidurdussüsteemiga (ABS))	11. juuli 2012
N ₃ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2011
O ₃ (teljekoormuse summa 3,5–7,5 tonni)	11. juuli 2012
O ₃ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2011
O ₄	1. november 2011

Tabel 2 – Rakendamise tähtpäevad uute sõidukite puhul

Sõidukikategooria	Rakendamise tähtpäev
M ₂	11. juuli 2015
M ₃ (III klass)	1. november 2014
M ₃ < 16 tonni (pneumaatiline ülekanne)	1. november 2014
M ₃ (II klass ja B (hüdrauliline ülekanne))	11. juuli 2015
M ₃ (III klass) (hüdrauliline ülekanne)	11. juuli 2015
M ₃ (III klass) (pneumaatiline ülekandekontroll ja hüdrauliline jõuülekanne)	11. juuli 2016
M ₃ (II klass) (pneumaatiline ülekandekontroll ja hüdrauliline jõuülekanne)	11. juuli 2016
M ₃ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2014
N ₂ (hüdrauliline ülekanne)	11. juuli 2015
N ₂ (pneumaatiline ülekandekontroll ja hüdrauliline jõuülekanne)	11. juuli 2016
N ₂ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2014
N ₃ (poolhaagist vedav kaheteljeline sadulauto)	1. november 2014
N ₃ (poolhaagist vedav kaheteljeline sadulauto õhkpidurdussüsteemiga (ABS))	1. november 2014
N ₃ (kolmeteljeline elektroonselt kontrollitava pidurdussüsteemiga (EBS))	1. november 2014
N ₃ (kahe- ja kolmeteljelised õhkpidurdussüsteemiga (ABS))	1. november 2014
N ₃ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2014
O ₃ (teljekoormuse summa 3,5–7,5 tonni)	1. november 2014
O ₃ (muud kui eespool nimetatud)	1. november 2014
O ₄	1. november 2014

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 662/2009,

13. juuli 2009,

millega kehtestatakse liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise kord küsimustes, mis käsitlevad lepinguliste ja lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatavat õigust

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 61 punkti c, artiklit 65 ja artikli 67 lõiget 5,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu kolmanda osa IV jaotises on sätestatud õiguslik alus ühenduse õigusaktide vastuvõtmiseks tsiviil-asjades tehtava õigusala koostöö valdkonnas.

(2) Tsiivilasjades tehtavat õigusala koostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel on traditsiooniliselt reguleeritud liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste lepingutega. Sellised lepingud, mida on arvukalt, kajastavad sageli liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelisi erisidemeid ning nende eesmärk on luua asjakohane õigusraamistik asjaomaste osapoolte konkreetsete vajaduste rahuldamiseks.

(3) Asutamislepingu artikkel 307 nõuab liikmesriikidelt kõigi vajalike vahendite kasutamist, et kõrvaldada igasugused vastuolud ühenduse õigustiku ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud rahvusvaheliste lepingute vahel. Sellega võib kaasneda vajadus pidada selliste lepingute üle uusi läbirääkimisi.

(4) Selleks et luua asjakohane õigusraamistik, mis rahuldaks asjaomase liikmesriigi konkreetseid vajadusi tema suhetes kolmanda riigiga, võib ilmned ka selge vajadus sõlmida kolmandate riikidega uusi lepinguid, mis seonduvad asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise kohaldamisalasse kuuluvate tsiivilõiguse valdkondadega.

(5) Euroopa Ühenduste Kohus kinnitas oma 7. veebruari 2006. aasta arvamuses 1/03 uue Lugano konventsiooni sõlmimise kohta, et ühendus on omandanud ainupädevuse sõlmida kolmandate riikidega selliseid rahvusvahelisi lepinguid nagu Lugano konventsioon küsimustes, mis mõjutavad nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ning kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽²⁾ (Brüssel I) sätestatud eeskirju.

(6) Asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmib ühenduse ja kolmanda riigi vahelised lepingud ühenduse ainupädevusse kuuluvates küsimustes ühendus.

(7) Asutamislepingu artiklis 10 on sätestatud nõue, et liikmesriigid aitavad kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele ning hoiduvad kõikidest meetmetest, mis võiksid kahjustada asutamislepingu eesmärkide saavutamist. Nimetatud lojaalse koostöö kohustus on üldkohaldatav ega sõltu sellest, kas ühenduse pädevus on ainupädevus või mitte.

(8) Kolmandate riikidega konkreetsetes tsiivilõiguse küsimustes sõlmitud ühenduse ainupädevusse kuuluvate lepingute puhul tuleks kehtestada ühtne ja läbipaistev kord, mille alusel saaks liikmesriiki volitada muutma sõlmitud lepingut või pidama läbirääkimisi uue lepingu üle või seda sõlmima, eelkõige juhul, kui ühendus ei ole teatanud oma kavatsusest kasutada oma välispädevust asjaomase lepingu sõlmimiseks juba olemasolevate või kavandatavate läbirääkimisvolituste alusel. Nimetatud kord ei peaks piirama ühenduse ainupädevust ega asutamislepingu artiklite 300 ja 307 sätteid. Seda tuleks vaadelda kui erimeedet ning selle kohaldamisala ja -aeg peaksid olema piiratud.

(9) Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada, kui ühendus on juba sõlminud samasisulise lepingu asjaomase kolmanda riigiga. Kahte lepingut tuleks pidada samasisuliseks üksnes siis ja sel määral, kui need reguleerivad sisuliselt ühtesid ja samu konkreetseid õigusküsimusi. Samasisulisena ei tohiks käsitada sätteid, milles vaid deklareeritakse üldist kavatsust teatavates küsimustes koostööd teha.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 7. mai 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 7. juuli 2009. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

- (10) Erandkorras tuleks käesoleva määrusega hõlmata ka teatavaid piiratud arvu liikmesriikide ja piiratud arvu kolmandate riikide vahel (näiteks kahe kuni kolme vahel) sõlmitud piirkondlikke lepinguid, mille eesmärk on reguleerida kohalikke olukordi ja mis ei ole avatud liitumiseks teistele riikidele.
- (11) Selleks et tagada, et liikmesriigi kavandatav leping ei muudaks ühenduse õigust ebatõhusaks, ei takistaks ühenduse õigusega kehtestatud süsteemi nõuetekohast toimimist ega kahjustaks ühenduse kindlaks määratud ühenduse välissuhete poliitikat, tuleks asjaomaselt liikmesriigilt nõuda komisjoni teavitamist oma kavatsustest, et saada luba nii lepingut käsitlevate ametlike läbirääkimiste alustamiseks või jätkamiseks kui ka lepingu sõlmimiseks. Selline teavitamine peaks toimuma kirja teel või elektrooniliselt. Teade peaks sisaldama kogu asjakohast teavet ja kõiki dokumente, mis võimaldavad komisjonil hinnata läbirääkimiste tulemuste eeldatavat mõju ühenduse õigusele.
- (12) Tuleks hinnata, kas ühendusel on piisavalt huvi ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahelise kahepoolse lepingu sõlmimiseks või vajaduse korral liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud kahepoolse lepingu asendamiseks ühenduse lepinguga. Sel eesmärgil tuleks kõiki liikmesriike teavitada kõigist komisjonile saabunud teadetest seoses liikmesriigi kavandatava lepinguga, et nad saaksid näidata üles oma huvi teate saatnud liikmesriigi algatusega ühinemise vastu. Kui selline teabevahetus peaks näitama piisavalt suurt ühenduse huvi, peaks komisjon kaaluma ettepaneku esitamist läbirääkimisvolituste andmiseks, et sõlmida leping ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel.
- (13) Kui komisjon taotleb liikmesriigilt lisateavet, et hinnata sellele liikmesriigile loa andmist läbirääkimiste alustamiseks kolmanda riigiga, ei tohiks selline taotlus mõjutada tähtaegu, mille jooksul peab komisjon tegema põhjendatud otsuse kõnealuse liikmesriigi taotluse kohta.
- (14) Ametlike läbirääkimiste alustamiseks loa andmisel peaks komisjon saama vajaduse korral anda läbirääkimissuuniseid või nõuda teatud sätete lisamist kavandatavasse lepingusse. Komisjoni tuleks hoida läbirääkimiste eri etappides täielikult kursis käesoleva määruse reguleerimisalasse jäävate küsimustega ja tal peaks olema lubatud osaleda nendes küsimustes läbirääkimistel vaatljana.
- (15) Kui liikmesriik teavitab komisjoni oma kavatsusest alustada läbirääkimisi kolmanda riigiga, peaks olema nõutav komisjoni teavitamine üksnes nendest elementidest, mis on olulised komisjoni antava hinnangu seisukohast. Komisjoni luba ja võimalikud läbirääkimissuunised või vajaduse korral loa andmisest keeldumine peaksid käsitlema üksnes käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvaid küsimusi.
- (16) Kõiki liikmesriike tuleks teavitada komisjonile edastatud teadetest, mis käsitlevad kavandatavaid või läbirääkimiste tulemusel koostatud lepinguid, ning käesoleva määruse alusel komisjoni tehtud põhjendatud otsustest. Sellise teabe puhul tuleks täielikult järgida võimalikke konfidentsiaalsuse nõudeid.
- (17) Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon peaksid tagama, et konfidentsiaalseks peetavat teavet käsitletakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽¹⁾.
- (18) Kui komisjon ei kavatse oma hinnangu põhjal anda luba ametlike läbirääkimiste alustamiseks või läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu sõlmimiseks, peaks ta enne põhjendatud otsuse tegemist esitama oma arvamuse asjaomasele liikmesriigile. Läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu sõlmimiseks loa andmisest keeldumise korral tuleks arvamus esitada ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (19) Selleks et tagada, et läbirääkimiste tulemusel sõlmitav leping ei takistaks ühenduse välispoliitika elluviimist tsiviil- ja kaubandusajades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas, tuleks lepingus sätestada kas selle täielik või osaline denonsseerimine juhul, kui ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ühelt poolt ja asjaomane kolmas riik teiselt poolt sõlmivad edaspidi samasisulise lepingu, või lepingu asjaomaste sätete otsene asendamine sellise järgneva lepingu sätetega.
- (20) Tuleks sätestada üleminekumeetmed, mida kohaldatakse juhul, kui käesoleva määruse jõustumise ajaks on liikmesriik juba alustanud läbirääkimisi kolmanda riigiga lepingu sõlmimiseks või on need lõpetanud, kuid ei ole veel andnud oma nõusolekut pidada lepingut enda suhtes siduvaks.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

(21) Selleks et tagada, et käesoleva määruse kohaldamisel on omandatud piisavalt kogemusi, peaks komisjon esitama selle kohaldamise aruande mitte varem kui kaheksa aastat pärast käesoleva määruse vastuvõtmist. Komisjon peaks selles aruandes, tegutsedes oma õiguste piires, kinnitama käesoleva määruse ajutist iseloomu või analüüsima, kas käesolev määrus tuleks asendada uue määrusega, mis hõlmaks samu valdkondi või sisaldaks ka küsimusi, mis jäävad ühenduse ainupädevusse ja mida reguleerivad muud ühenduse õigusaktid, millele on osutatud põhjenduses 5.

(22) Kui komisjoni esitatud aruandes kinnitatakse käesoleva määruse ajutist iseloomu, peaks liikmesriikidel siiski olema pärast aruande esitamist võimalik teavitada komisjoni käimasolevatest või juba välja kuulutatud läbirääkimistest, et saada luba ametlike läbirääkimiste alustamiseks.

(23) Kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks.

(24) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Ühendkuningriik ja Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

(25) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse kord, millega volitatakse liikmesriiki muutma kolmanda riigiga sõlmitud lepingut või pidama läbirääkimisi uue lepingu üle ning seda sõlmima, vastavalt käesolevas määruses sätestatud tingimustele.

Kõnealune kord ei piira ühenduse ja liikmesriikide vastavaid pädevusi.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse lepingute suhtes, mis käsitlevad küsimusi, mis kuuluvad täielikult või osaliselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse

(EÜ) nr 593/2008 (lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I))⁽¹⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 (lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II))⁽²⁾ reguleerimisalasse.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata, kui ühendus on juba sõlminud asjaomase kolmanda riigiga samasisulise lepingu.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesoleva määruse tähenduses on „leping”

a) liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline kahepoolne leping;

b) piiratud arvu liikmesriikide ja nende liikmesriikide naabruses asuvate kolmandate riikide vaheline piirkondlik leping kohalike olukordade lahendamiseks, mis ei ole avatud liitumiseks teistele riikidele.

2. Lõike 1 punktis b osutatud piirkondlike lepingute puhul mõistetakse käesoleva määruse viiteid liikmesriigile ja kolmandale riigile vastavalt viidetena asjaomastele liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele.

Artikkel 3

Teate esitamine komisjonile

1. Kui liikmesriik kavatseb alustada läbirääkimisi, et muuta sõlmitud lepingut või sõlmida käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluv uus leping, teatab ta oma kavatsusest kirjalikult komisjonile esimesel võimalusel enne ametlike läbirääkimiste kavandatud algust.

2. Teade sisaldab vajaduse korral sõlmitud lepingu koopiat, lepingu või ettepaneku projekti ning kõiki muid asjakohaseid dokumente. Liikmesriik kirjeldab läbirääkimiste valdkonda ning täpsustab kavandatavas lepingus käsitletavaid küsimusi või sõlmitud lepingu muudetavaid sätteid. Liikmesriik võib anda muud lisateavet.

Artikkel 4

Komisjoni hinnang

1. Artiklis 3 osutatud teate kättesaamisel hindab komisjon, kas liikmesriik võib alustada ametlike läbirääkimisi.

⁽¹⁾ ELT L 177, 4.7.2008, lk 6.

⁽²⁾ ELT L 199, 31.7.2007, lk 40.

2. Hinnangu andmisel kontrollib komisjon kõigepealt, kas vastavasisulise ühenduse lepingu sõlmimiseks asjaomase kolmanda riigiga kavandatakse järgmise 24 kuu jooksul läbirääkimisvõitluste andmist. Kui seda kavas ei ole, hindab komisjon, kas kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) asjaomane liikmesriik on esitanud teabe selle kohta, et tal on eriline huvi lepingu sõlmimiseks selle liikmesriigi ja asjaomase kolmanda riigi vaheliste majanduslike, geograafiliste, kultuuriliste, ajalooliste, sotsiaalsete või poliitiliste sidemete tõttu;
- b) liikmesriigi esitatud teabe põhjal näib, et kavandatav leping ei muuda ühenduse õigust ebatõhusaks ega takista ühenduse õiguse kohase süsteemi nõuetekohast toimimist, ja
- c) kavandatav leping ei kahjusta ühenduse kindlaks määratud ühenduse välissuhete poliitika eset või eesmärki.

3. Kui liikmesriigi esitatud teave ei ole hinnangu andmiseks piisav, võib komisjon küsida lisateavet.

Artikkel 5

Ametlike läbirääkimiste alustamise luba

1. Kui kavandatav leping vastab artikli 4 lõikes 2 sätestatud tingimustele, teeb komisjon 90 päeva jooksul pärast artiklis 3 osutatud teate saamist põhjendatud otsuse liikmesriigi taotluse kohta, andes liikmesriigile loa alustada ametlikke läbirääkimisi kõnealuse lepingu üle.

Vajaduse korral võib komisjon anda läbirääkimissuuniseid ning nõuda teatavate sätete lisamist kavandatavasse lepingusse.

2. Kavandatav leping sisaldab sätet, millega nähakse ette

- a) lepingu täielik või osaline denonsseerimise juhul, kui ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ühelt poolt ning asjaomane kolmas riik teiselt poolt sõlmivad sellele järgnevalt samasisulise lepingu, või
- b) lepingu asjaomaste sätete asendamine järgneva samasisulise lepingu sätetega, mille on sõlminud ühelt poolt ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ning teiselt poolt sama kolmas riik.

Esimese lõigu punktis a osutatud säte sõnastatakse üldjoontes järgmiselt: „(Liikmesriigi nimi või liikmesriikide

nimed) denonsseerib/denonsseerivad käesoleva lepingu osaliselt või täielikult juhul, kui Euroopa Ühendus sõlmib või Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid sõlmivad (kolmanda riigi nimi või kolmandate riikide nimed) lepingu, mis käsitleb samu tsiviilõiguse küsimusi kui need, mida reguleeritakse käesoleva lepinguga”.

Esimese lõigu punktis b osutatud säte sõnastatakse üldjoontes järgmiselt: „Käesoleva lepingu või käesoleva lepingu teatavate sätete kohaldamine lõpetatakse samal päeval, kui jõustub leping ühelt poolt Euroopa Ühenduse või Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt (kolmanda riigi nimi või kolmandate riikide nimed) vahel, kõnealuse lepinguga reguleeritavates küsimustes”.

Artikkel 6

Ametlike läbirääkimiste alustamiseks loa andmisest keeldumine

1. Kui komisjon ei kavatse artikli 4 kohaselt koostatud hinnangu alusel anda luba kavandatava lepingu üle ametlike läbirääkimiste alustamiseks, esitab ta asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse 90 päeva jooksul artiklis 3 osutatud teate saamisest.

2. Asjaomane liikmesriik võib 30 päeva jooksul pärast komisjoni arvamuse saamist taotleda, et komisjon alustaks temaga kõnelusi lahenduse leidmiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik ei taotle lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul komisjonilt kõneluste alustamist, teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 130 päeva jooksul artiklis 3 osutatud teate saamisest.

4. Lõikes 2 osutatud kõneluste korral teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 30 päeva jooksul kõneluste lõppemisest.

Artikkel 7

Komisjoni osalemine läbirääkimistel

Komisjon võib osaleda käesoleva määruse reguleerimisalasle kuuluvates küsimustes liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelistel läbirääkimistel vaatljana. Kui komisjon vaatljana ei osale, hoitakse teda kursis läbirääkimiste eri etappide kulgemise ja tulemustega.

*Artikkel 8***Lepingu sõlmimise luba**

1. Enne läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu allkirjastamist teatab asjaomane liikmesriik komisjonile läbirääkimiste tulemustest ning edastab talle lepingu teksti.

2. Kõnealuse teate kättesaamisel hindab komisjon, kas läbirääkimiste tulemusel koostatud leping vastab

a) artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud tingimusele;

b) artikli 4 lõike 2 punktis c sätestatud tingimusele, kui selle tingimusega on seotud uued ja erandlikud asjaolud, ning

c) artikli 5 lõike 2 nõudele.

3. Kui läbirääkimiste tulemusel koostatud leping vastab lõikes 2 osutatud tingimustele ja nõuetele, teeb komisjon 90 päeva jooksul pärast lõikes 1 osutatud teate saamist liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse, andes liikmesriigile loa kõnealuse lepingu sõlmimiseks.

*Artikkel 9***Lepingu sõlmimiseks loa andmisest keeldumine**

1. Kui komisjon ei kavatse artikli 8 lõike 2 kohaselt koostatud hinnangu alusel anda luba läbirääkimiste esemeks olnud lepingu sõlmimiseks, esitab ta asjaomasele liikmesriigile ning samuti Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma arvamuse 90 päeva jooksul artikli 8 lõikes 1 osutatud teate saamisest.

2. Asjaomane liikmesriik võib 30 päeva jooksul komisjoni seisukoha saamisest taotleda, et komisjon alustaks temaga kõnelusi lahenduse leidmiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik ei taotle lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul komisjonilt kõneluste alustamist, teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 130 päeva jooksul artikli 8 lõikes 1 osutatud teate saamisest.

4. Lõikes 2 osutatud kõneluste korral teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 30 päeva jooksul kõneluste lõppemisest.

5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu oma otsusest 30 päeva jooksul otsuse tegemisest.

*Artikkel 10***Konfidentsiaalsus**

Komisjonile artikli 3, artikli 4 lõike 3 ja artikli 8 kohaselt teavet esitades võivad liikmesriigid täpsustada, kas mingit osa sellest teabest tuleb pidada konfidentsiaalseks ja kas esitatud teavet võib teiste liikmesriikidega jagada.

*Artikkel 11***Liikmesriikidele antav teave**

Komisjon saadab liikmesriikidele artiklite 3 ja 8 kohaselt saadud teated ning vajaduse korral kaasnevad dokumendid, samuti artiklite 5, 6, 8 ja 9 kohased põhjendatud otsused, järgides seejuures konfidentsiaalsuse nõudeid.

*Artikkel 12***Üleminekusätted**

1. Kui liikmesriik on käesoleva määruse jõustumise ajaks juba alustanud kolmanda riigiga lepingut käsitlevaid läbirääkimisi, kohaldatakse artikleid 3 kuni 11.

Kui läbirääkimiste etapp seda võimaldab, võib komisjon anda läbirääkimissuuniseid või nõuda teatavate sätete lisamist vastavalt artikli 5 lõike 1 teisele lõigule ja artikli 5 lõikele 2.

2. Kui liikmesriik on käesoleva määruse jõustumise ajaks läbirääkimised juba lõpetanud, kuid ei ole lepingut veel sõlminud, kohaldatakse artiklit 3, artikli 8 lõikeid 2 kuni 4 ning artiklit 9.

*Artikkel 13***Läbivaatamine**

1. Komisjon esitab mitte varem kui 13. juulil 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

2. Nimetatud aruandes

a) kinnitatakse, et käesoleva määruse kehtivuse lõppemine artikli 14 lõike 1 kohaselt kindlaks määratud kuupäeval on asjakohane, või

b) soovitatakse asendada käesolev määrus alates kõnealusest kuupäevast uue määrusega.

3. Kui aruandes soovitatakse käesoleva määruse asendamist, nagu on osutatud lõike 2 punktis b, lisatakse sellele asjakohane õigusakti ettepanek.

*Artikkel 14***Kehtivuse lõppemine**

1. Käesolev määrus kaotab kehtivuse kolm aastat pärast seda, kui komisjon esitab artiklis 13 osutatud aruande.

Esimeses lõigus osutatud kolmeaastane ajavahemik algab Euroopa Parlamendile või nõukogule aruande esitamise kuule järgneva kuu esimesel päeval, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

2. Olenemata käesoleva määruse kehtivuse lõppemisest lõike 1 kohaselt kindlaks määratud kuupäeval, võivad kõik nimetatud kuupäeval käimas olevad läbirääkimised, mida liikmesriigid on alustanud käesoleva määruse raames, jätkuda ja need võib lõpule viia käesolevas määruses sätestatud tingimuste kohaselt.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ning liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

Brüssel, 13. juuli 2009

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

E. ERLANDSSON

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 663/2009,**13. juuli 2009,****millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega
energeetikaprojektidele**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 156 ja artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa majandust on finantskriisi tagajärjel tabanud järsk jahtumine. Sellisele tõsisele ja enneolematule majandusolukorrale reageerimiseks on vaja erakorralisi ja viivitamatuid jõupingutusi. Majanduses osalejate usalduse taastamiseks tuleb kohe kujundada välja majandusele mõju avaldavad meetmed.
- (2) Samas on selge, et Euroopa majanduse tugevus ja jätkusuutlikkus kaugemas tulevikus sõltub tema ümberkujundamisest, arvestades energiapuuduse tagamist ja kasvuhooonegaaside heitmete vähendamise vajadust. Seda järelust toetavad ka suurenevad raskused gaasitarnete usaldusväärsuse tagamisel.
- (3) Neid muresid arvestades kiitis Euroopa Ülemkogu oma 11.–12. detsembri 2008. aasta järeldustes heaks komisjoni 26. novembril 2008. aastal esitatud Euroopa majanduse elavdamise kava („majanduse elavdamise kava”), milles on näidatud, kuidas liikmesriigid ja Euroopa Liit saavad kooskõlastada oma poliitikat ja anda uusi stiimuleid Euroopa majandusele, sidudes need stiimulid ühtlasi ühenduse pikaajaliste eesmärkidega.
- (4) Majanduse elavdamise kava oluline osa on ettepanek suurendada ühenduse kulutusi teatavates strateegilistes

sektorites, et suurendada investorite usaldust ja aidata rajada teed tuleviku tugevama majanduse poole. Euroopa Ülemkogu palus komisjonil esitada konkreetsete projektide loetelu, milles oleks arvesse võetud õiget geograafilist tasakaalu, et suurendada investeerimist eelkõige infrastruktuuriprojektide arendamisse.

- (5) Selleks et majanduse elavdamise kava oleks tõhus, on ülioluline rahastada meetmeid, mis käsitlevad kiiresti nii majanduskriisist kui ka ühenduse pakilisest energiavajadusest tulenevaid küsimusi. Käesoleva määrusega kehtestatava abikavaga ei tuleks siiski luua pretsedenti seoses tulevaste kaasrahastamise määradega infrastruktuuriinvesteeringute valdkonnas.
- (6) Et kõnealuste meetmete mõju oleks hoomatav ja kaalukas, tuleks keskenduda mõnele konkreetsele sektorile, milles meetmed annaksid selge panuse energiavarustuse kindluse suurendamise ja kasvuhooonegaaside heitmete vähendamise eesmärkide saavutamisse; on olemas suured hästi ettevalmistatud projektid, mille kaudu saab tõhusalt ja ökonoomselt kasutada suuri finantsabi summasid, kaasates samas suuri investeeringuid ka teistest allikatest, sealhulgas Euroopa Investeeringupangast, ning Euroopa tasandi meetmed võiksid anda lisandväärtust. Neile tingimustele vastavad sektorid on gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuur, avamere tuuleenergia ning süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine. Kõnealuste sektorite valik kajastab majanduse elavdamise kava spetsiifikat ning sellega ei tohiks seada kahtluse alla prioriteetsuse astet, mida omistatakse energiatõhususele ja taastuvatest energiaallikatest toodetud energia edendamisele, mida käsitleti majanduse elavdamise kavas.
- (7) Juhul kui kõiki rahalisi vahendeid ei ole võimalik kasutada 2010. aasta lõpuks, on komisjon teatanud oma kavatsusest teha 2010. aastal käesoleva määruse rakendamist käsitleva aruande esitamisel vajaduse korral ettepanek meetmete kohta, millega võimaldatakse rahastada majanduse elavdamise kavaga kooskõlas olevaid projekte, näiteks projekte energiatõhususe ja taastuvatest energiaallikatest toodetud energia valdkondades.
- (8) Gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuriga seoses on viimastel aastatel teatud probleemid süvenenud. Hiljutised gaasitarnekriisid 2006. ja 2009. aasta talvel ning kuni 2008. aasta keskpaigani kerkinud naftahind näitasid Euroopa haavatavust. Omamaised energiavarud (maagaas ja nafta) on vähenemas sellisel määral, et Euroopa sõltub oma energiaga varustatuses üha enam imporditavatest energiakandjatest. Selles kontekstis on energiavõrkude infrastruktuuril otsustav osa.

⁽¹⁾ 13. mai 2009. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 6. mai 2009. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 7. juuli 2009. aasta otsus.

- (9) Samas mõjutab praegune majandus- ja finantskriis infrastruktuuriprojektide rakendamist energeetika valdkonnas. Mõne tähtsa projekti, sealhulgas ühendusele huvipakkuva projekti rakendamine võib vahendite nappuse tõttu jääda venima. Seepärast tuleb viivitamata tegutseda, et toetada investeerimist energiavõrkude infrastruktuuri. Arvestades, kui palju aega kulub selliste projektide kavandamiseks ja seejärel elluviimiseks, on ühenduse kohene investeerimine sellisesse infrastruktuuri oluline, kuna see võib eelkõige kiirendada selliste projektide elluviimist, mis on eriti olulised ühenduse energiavarustuse kindluse tagamiseks. See on eluliselt vajalik, et tagada ühenduse energiavarustuse kindlus konkurentsivõimeliste hindadega, kui majandus hakkab taas kosuma ja ülemaailmne energiavajadus suureneb.
- (10) Energeetika infrastruktuuri projektide hulgast on vaja valida projektid, mis on olulised energia siseturu toimimiseks ja energiavarustuse kindluse tagamiseks ning mis samal ajal aitavad ka elavdada majandust.
- (11) Eelkõige süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning avamere tuuleenergia arendamise puhul peaks käesolevas määruses toetuma komisjoni 22. novembril 2007. aastal esitatud Euroopa energiatehnoloogia strateegilisele kavale, milles kutsuti üles koostama ühist strateegilist kava energeetika uurimise ja innovatsiooni valdkonnas, mis järgib ELi energeetikapoliitika eesmäärke, ning võtma kohustust rakendada kuut Euroopa tööstusalgatust. Euroopa Ülemkogu kutsus oma 16. oktoobri 2008. aasta järeldustes komisjoni üles oluliselt kiirendama Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava rakendamist. Kõnealuse kavaga alustatakse süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning avamere tuuleenergia projektide rahastamist, piiramata energeetikaalaseid tutvustusprojekte käsitleva kuue tööstusalgatuse tulevast elluviimist, nagu on ette nähtud Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas.
- (12) Majanduskriisile vahetu mõju avaldamiseks on käesolevas määruses oluline loetleda projektid, millele võib kohe anda finantsabi, pidades kinni ökonoomsuse ja tõhususe tagamise kriteeriumidest ja finantsvahenditega seatud piiridest.
- (13) Gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuri projektide puhul tuleks koostada loetelu vastavalt projekti panusele selliste energiavarustuse kindluse ja tarneallikate mitmekesistamise eesmärkide saavutamisse, mis on esitatud komisjoni 13. novembri 2008. aasta teises strateegilises energiaülevaates ning mida on toetanud Euroopa Parlament oma 3. veebruari 2009. aasta resolutsioonis ja nõukogu oma 19. veebruari 2009. aasta järeldustes. Projektid peaksid olema valitud vastavalt sellele, kuidas need toetavad nimetatud energiaülevaates esitatud prioriteete, on saavutanud vajaliku valmidusastme ja aitavad kaasa energiavarustuse kindlusele ja tarneallikate mitmekesistamisele; võrgu läbilaskevõime optimeerimisele ja energia siseturu ühendamisele, eelkõige piiriüleste lõikudega seotud projektide puhul; võrgu arendamisele majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks, et vähendada ühenduse kõige ebasoodsamate piirkondade ja saarte eraldatust; seotusele taastuvate energiaallikatega; ühendatud võrkude turvalisusele, usaldusväärsusele ja koostalitlusvõimele ning liikmesriikide solidaarsusele. Kõnealuste projektide rakendamine paneb riikide asutustele, samuti piirkondlikele ja kohalikele asutustele kohustuse kiirendada haldusmenetlusi ja lubade andmist. Ilma sellise kiirendamiseta ei ole paljude projektide puhul toetuste andmine ettenähtud aja jooksul võimalik.
- (14) Avamere tuuleenergia puhul peaks loetelu sisaldama projekte, mida võib tuuleenergia Euroopa tehnoloogiaplatvormi raames sidusrühmadelt, ettevõtjatelt ja muudest allikatest kogutud teabe põhjal lugeda kinnitatuks ja elluviimisvalmiks, innovaatilisteks, kuigi need tuginevad hästi põhjendatud aluspõhimõtetele, kiiremini käivitatavateks ja ellu viidavateks finantsstiimulite abil, piiriülest tähtsust omavateks, suuremastaabilisteks ning samuti näiteks selle kohta, kuidas tehnoloogilise protsessi tulemusi tõhusalt levitatakse, arvestades Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas kinnitatud eesmäärke ja struktuure. Finantsabi tuleks suunata projektidele, mida on võimalik oluliselt edasi viia 2009. ja 2010. aastal.
- (15) Süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise osas tuleks loetelu koostada suures osas teabe põhjal, mis on kogutud sidusrühmadelt fossiilkütuste foorumi ja nullheitmetega fossiilkütustepõhiste elektrijaamade tehnoloogiaplatvormi raames ning muudest allikatest. Finantsabi tuleks suunata projektidele, mida on võimalik oluliselt edasi viia 2009. ja 2010. aastal. Valmisolekut tuleks hinnata tööstusrajatise läbimõeldud ja rakendatava tööpõhimõtte, sealhulgas selle süsihappegaasi kogumise komponendi olemasolu, süsinikdioksiidi läbimõeldud ja rakendatava transpordi ja säilitamise tööpõhimõtte olemasolu ning kohalike ametiasutuste võetud selge kohustuse põhjal toetada projekti elluviimist. Projektides tuleks ka näidata, kuidas tehnoloogilise protsessi tulemusi tõhusalt levitatakse ja kuidas nende projektidega kiirendatakse Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas esitatud eesmärkide saavutamist.
- (16) Projekte on vaja valida abikõlblike pakkumiste hulgast. Valimisel tuleks muu hulgas garanteerida, et igas liikmesriigis ei toetataks enam kui ühte süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise pakkumist, eesmärgiga tagada mitmesuguste geoloogilise säilitamise tingimuste uurimine ja toetada majanduse elavdamist üle kogu Euroopa.

- (17) Ühenduse rahaline abi ei tohiks tarbetult moonutada konkurentsi ega siseturu toimimist, pidades eelkõige silmas kolmandate osaliste juurdepääsu eeskirju ja võimalikke erandeid nimetatud eeskirjadest. Riigiabi andmisel lisaks ühendusepoolsele rahastamisele tuleks võtta arvesse riigiabi andmise eeskirju. Mis tahes vormis ühenduse finantsabi tuleks anda vastavalt nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ⁽¹⁾ („finantsmäärus”) ja komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrusele (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 (millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad), ⁽²⁾ välja arvatud juhul, kui käesoleva määrusega sätestatakse sõnaselgelt erand nendest eeskirjadest.
- (18) Arvestades tungivat vajadust leevendada majanduskriisi ja leida lahendus ühenduse kiireloomulisele energiavajaduse küsimusele, sisaldab käesolev määrus juba üksikasjalikke sätteid rahalise toetuse andmise korra kohta, sealhulgas abikõlblike projektide loetelu. Samuti tuleks stiimulite pakilise vajaduse tõttu kõik 2009. ja 2010. aasta eelarveliste kulukohustuste rakendamiseks võetud juriidilised kohustused täita enne 2010. aasta lõppu.
- (19) Käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse ühenduse finantshuve pettust, korruptsiooni ja muud ebaseaduslikku tegevust takistavate meetmete kohaldamisega, tõhusa kontrollimisega ja alusetult välja makstud summade sissenõudmisega ning juhul, kui tuvastatakse eeskirjade eiramine, tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistustega kooskõlas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta), ⁽³⁾ nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrusega (Euratom, EÜ) nr 2185/96 (mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest) ⁽⁴⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta) ⁽⁵⁾.
- (20) Võttes arvesse allprogrammides käsitletud küsimuste laadi, peaksid komisjoni finantseerimiseks sobivate pakkumiste valimisel ja iga allprogrammi alusel antava finantsabi summa kindlaksmääramisel abistama mitmesugused komiteed.
- (21) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁶⁾.
- (22) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt aidata elavdada ühenduse majandust, rahuldada energiapuudusega seotud vajadusi ja vähendada kasvuhooonegaaside heitmeid kulutuste suurendamisega kindlaksmääratud strateegilistes sektorites, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva määruse ulatuse ja valitud sektorite ja projektide laadi tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (23) Arvestades majanduskriisi küsimuste ja ühenduse energiavajaduste lahendamise vajaduse pakilisust peaks käesolev määrus jõustuma kohe pärast avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISSEJUHATAVAD SÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega luuakse rahastamisvahend nimetusega Euroopa majanduse elavdamise energeetikakava („EEPR”), et arendada ühenduse energeetika valdkonda kuuluvaid projekte, mis finantsstiimuli andmise kaudu aitavad kaasa majanduse elavdamisele, energiavarustuse kindluse tagamisele ja kasvuhooonegaaside heitmete vähendamisele.

Käesoleva määrusega luuakse allprogrammid kõnealuste eesmärkide suunas liikumiseks järgmistes valdkondades:

a) gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuur;

b) avamere tuuleenergia ning

c) süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine.

Käesoleva määrusega määratakse kindlaks iga allprogrammi kaudu finantseeritavad projektid ja esitatakse kriteeriumid osutatud projektide elluviimiseks vajalike meetmete määramiseks ja rakendamiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

⁽⁵⁾ EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine” – tööstusrajatiste süsinikdioksiidi (CO₂) kogumine, säilitamiskohta transportimine ja juhtimine püsiva säilitamise eesmärgil sobivasse maa-alusesse geoloogilisse formatsiooni;
- b) „abikõlblikud kulud” – sama tähendusega kui määruses (EÜ, Euratom) nr 2342/2002;
- c) „gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuur” –
 - i) kõik kõrgepingeliinid (v.a jaotusvõrkude liinid) ning veealused kaablid, tingimusel et asjakohast infrastruktuuri kasutatakse piirkondade- või riikidevaheliseks ülekandeks või ühendamiseks;
 - ii) kõrgsurve-gaasijuhtmed, välja arvatud jaotusvõrgud;
 - iii) punktis ii nimetatud kõrgsurve-gaasijuhtmetega ühendatud maa-alused gaasihoidlad;
 - iv) veeldatud maagaasi vastuvõtmiseks, hoidmiseks ja taasgaasistamiseks vajalikud seadmed ning
 - v) kõik alapunktides i, ii, iii või iv osutatud infrastruktuuri nõuetekohaseks tööks vajalikud seadmed ja rajatised, sealhulgas turva-, seire- ja juhtimissüsteemid;
- d) „projekti osa” – iga tegevus, mis on finantsiliselt, tehniliselt või ajas sõltumatu ja mis aitab kaasa projekti elluviimisele;
- e) „investeerimisetapp” – projekti etapp, mil ehitatakse ja tehakse põhikapitali kulutusi;
- f) „avamere tuuleenergia” – elektrienergia, mis on toodetud merel – kas kalda lähedal või kaugemal – paiknevate tuuleturbiinide abil;
- g) „kavandamisetapp” – projekti etapp, mis eelneb investeeringu etappile ja mille jooksul valmistatakse ette projekti elluviimist ning mis hõlmab vajaduse korral teostatavuse hindamist, ettevalmistavaid ja tehnilisi uuringuid, litsentside ja lubade saamist ning põhikapitali kulutusi.

Artikkel 3

Eelarve

1. EEPRI elluviimiseks nähakse 2009. ja 2010. aastaks ette 3 980 000 000 eurot, mis eraldatakse alljärgneval viisil:

- a) gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuri projektid: 2 365 000 000 eurot;
- b) avamere tuuleenergia projektid: 565 000 000 eurot;
- c) süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise projektid: 1 050 000 000 eurot.

2. 2009. ja 2010. aasta eelarveliste kulukohustuste täitmiseks võetud eraldi juriidilised kohustused täidetakse hiljemalt 31. detsembriks 2010.

II PEATÜKK

ALLPROGRAMMID

1. JAGU

Gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuri projektid

Artikkel 4

Eesmärgid

Ühendus edendab gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuri projekte, millel on ühenduse jaoks suurim lisandväärtus ja mis aitavad kaasa järgmiste eesmärkide saavutamisele:

- a) energiaallikate, tarneteede ja energiaravustuse kindlus ning mitmekesistamine;
- b) energjavõrgu läbilaskevõime optimeerimine ja energia siseturu ühendamine, eelkõige piiriüleste lõikudega seoses;
- c) võrgu arendamine, et tugevdada ühenduse majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust kõige ebasoodsamate piirkondade või saarte eraldatuse vähendamiseks;
- d) seotus taastuvate energiaallikatega ning nende integreerimine ning
- e) ühendatud energjavõrkude turvalisus, usaldusväärsus ning koostalitlusvõime, sealhulgas vajaduse korral võime kasutada mitmesuunalisi gaasivõoge.

*Artikkel 5***Prioriteedid**

EEPRI ülesanne on kiiresti kohandada ja arendada ühenduse jaoks erilise tähtsusega energiavõrke, kuna need toetavad energia siseturu toimimist, ning eelkõige suurendada energiavõrkude ühendamise võimsust, energiavarustuse kindlust ja tarneallikate mitmekesistamist, ületades keskkonnavalasid, tehnilised ja rahalised takistused. Energiavõrkude intensiivsemaks arendamiseks ja nende ehitamise kiirendamiseks on vaja ühenduse eritoetust, seda eriti piirkondades, kus tarneteede ja tarneallikate mitmekesisus on väike.

*Artikkel 6***Ühenduse finantsabi andmine**

1. EEPRI alusel antavat finantsabi („EEPRI abi”) gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuri projektidele antakse meetmetele, millega rakendatakse lisa A osas loetletud projekte või selliste projektide osi, mis toetavad artiklis 4 sätestatud eesmärkide saavutamist.

2. Komisjon kuulutab välja projektikonkursi, et teha kindlaks lõikes 1 osutatud meetmed, ja hindab tehtud pakkumiste vastavust artiklis 7 esitatud abikõlblikkuse kriteeriumidele ja artiklis 8 esitatud valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumidele.

3. Komisjon teavitab abisaajaid antavast EEPRI abist.

*Artikkel 7***Abikõlblikkus**

1. Pakkumised on kõlblikud EEPRI abi saamiseks ainult juhul, kui nendega viiakse ellu lisa A osas loetletud projekte, nendega ei ületata samas esitatud EEPRI abi maksimumsummat ning need vastavad artiklis 8 sätestatud valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumitele.

2. Pakkumisi võib esitada

- a) üks liikmesriik või mitu liikmesriiki ühiselt;
- b) kõnealuse projektiga vahetult seotud kõikide liikmesriikide nõusolekul
 - i) üks või mitu ühiselt tegutsevat avalik-õiguslikku või eraõiguslikku ettevõtjat või organit;
 - ii) üks või mitu ühiselt tegutsevat rahvusvahelist organisatiooni või
 - iii) ühisettevõtet.

3. Füüsiliste isikute pakkumised ei ole abikõlblikud.

*Artikkel 8***Valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumid**

1. Artikli 6 lõikes 2 osutatud projektikonkursile saadetud pakkumiste hindamisel kohaldab komisjon järgmisi valikukriteeriume:

- a) lähenemisviisi usaldusväärsus ja tehniline õigsus;
 - b) meetme kogu investeerimisetapi finantspaketi usaldusväärsus.
2. Artikli 6 lõikes 2 osutatud projektikonkursile saadetud pakkumiste hindamisel kohaldab komisjon järgmisi lepingu sõlmimise kriteeriume:
- a) ettevalmistatus, mida määratletakse investeerimisetappi jõudmisena ja suurte kapitalikulutuste kandmisena 2010. aasta lõpuks;
 - b) millisel määral on juurdepääsu puudumine rahastamisele viivitanud meetme rakendamist;
 - c) millisel määral aitab EEPRI abi stimuleerida riiklike ja erainvesteeringute tegemist;
 - d) sotsiaal-majanduslik mõju;
 - e) keskkonnamõju;
 - f) panus energiavõrgu jätkusuutlikkusesse ja koostalitlusvõimesse ning võrgu võimsuse optimeerimisse;
 - g) panus teenuse kvaliteedi, ohutuse ja tarnekindluse tagamisse;
 - h) panus hästi integreeritud energiaturu loomisse.

*Artikkel 9***Rahastamistingimused**

1. EEPRI abiga toetatakse projekti rakendamise eesmärgil tehtud ja projektiga seotud kulusid, mida kannavad abisaajad või projekti rakendamise eest vastutavad kolmandad isikud.

2. EEPRI abi osatähtsus ei ületa 50 % abikõlblikest kuludest.

*Artikkel 10***Rahastamisvahendid**

1. Pärast artikli 6 lõikes 2 osutatud projektikonkurssi valib komisjon vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetlusele välja pakkumised, millele antakse EEPri abi, ja määrab kindlaks antava EEPri abi summa. Komisjon täpsustab pakumiste rakendamise tingimused ja meetodid.

2. EEPri abi antakse komisjoni otsuse alusel.

*Artikkel 11***Liikmesriikide finantskohustused**

1. Liikmesriigid teevad projektide tehnilist järelevalvet ja finantskontrolli tihedas koostöös komisjoniga ning tõendavad projektide või projektide osadega seoses tehtud kulutuste summat ja nõuetele vastavust. Liikmesriigid võivad taotleda komisjoni osalemist kohapealses kontrollimises.

2. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõike 1 kohaselt võetud meetmetest ning esitavad eelkõige projektide eduka lõpuleviimise tagamiseks loodud kontrolli-, juhtimis- ja järelevalvesüsteemide kirjelduse.

*2. JAGU***Avamere tuuleenergia projektid***Artikkel 12***EEPRI abi andmine**

1. EEPri abi antakse avamere tuuleenergia projektidele projektikonkursi alusel, mis on piiratud lisa B osas loetletud projektide rakendamiseks vajalike meetmetega.

2. Komisjon kuulutab välja projektikonkursi, et määrata kindlaks lõikes 1 osutatud meetmed, ning hindab pakumiste vastavust artiklis 13 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele ja artiklis 14 sätestatud valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumidele.

3. Komisjon teavitab abisaajaid antavast EEPri abist.

*Artikkel 13***Abikõlblikkus**

1. Pakkumised on kõlblikud EEPrist abi saamiseks ainult juhul, kui nendega viiakse ellu lisa B osas loetletud projekte,

nendega ei ületata samas esitatud EEPri abi maksimumsummat ning need vastavad artiklis 14 sätestatud valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumitele. Kõnealuseid projekte juhivad äriettevõtjad.

2. Pakkumisi võib esitada kas üks ettevõtja või mitu ettevõtjat ühiselt.

3. Füüsiliste isikute pakkumised ei ole abikõlblikud.

*Artikkel 14***Valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumid**

1. Artikli 12 lõikes 1 osutatud projektikonkursile saadetud pakumiste hindamisel kohaldab komisjon järgmisi valikukriteeriume:

- a) lähenemisviisi usaldusväärsus ja tehniline õigsus;
- b) projekti kogu investeerimisetapi finantspaketi usaldusväärsus.

2. Artikli 12 lõikes 1 osutatud projektikonkursile saadetud pakumiste hindamisel kohaldab komisjon järgmisi lepingu sõlmimise kriteeriume:

- a) ettevalmistatus, mida määratletakse investeerimisetappi jõudmisena ja suurte kapitalikulutuste kandmisena 2010. aasta lõpuks;
- b) millisel määral on juurdepääsu puudumine rahastamisele viivitanud meetme rakendamist;
- c) millisel määral muudab projekt juba ehitatavaid või kavandamisjärgus olevaid seadmeid ja infrastruktuuri paremaks või laiendab nimetatud struktuuri ulatust;
- d) millisel määral sisaldab projekt täiemõduliste tööstuslike seadmete ja infrastruktuuri ehitamist ning eelkõige millisel määral lahendatakse sellega järgmisi ülesandeid:
 - i) tuuleelektri muutlikkuse tasakaalustamine ühendamisüsteemidega;
 - ii) suuremahuliste säilitamise süsteemide olemasolu;
 - iii) tuuleparkide kui virtuaalelektrijaamade (võimsusega üle 1 GW) juhtimine;
 - iv) selliste turbiinide olemasolu, mis paigutatakse kaugemal kaldast või sügavamasse vette (20–50 m), kui on praegu tavaks;

- v) uued allstruktuuride lahendused või
- vi) koostamis-, paigaldamis-, käitamis- ja dekomisjoneerimisprotsessid ning nende katsetamine reaalsuurusprojektidega;
- e) projekti innovaatilised jooned ja millisel määral selliseid jooni rakendatakse;
- f) projekti mõju ja panus ühenduse avamere-energiavõrkude süsteemi, sealhulgas projekti sobivus laialdasse kasutusse võtmiseks;
- g) abisaajate tõendatud valmidus levitada projektis kasutatud uudeid tehnilisi lahendusi teiste Euroopa käitajate hulgas vastavalt ühenduse õigusele ja eelkõige Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas ette nähtud eesmärkidel ja struktuurides.

Artikkel 15

Rahastamistingimused

1. EEPRI abist kaetakse projekti rakendamise eesmärgil tehtud ja projektiga seotud kulusid.
2. EEPRI abi osatähtsus ei ületa 50 % abikõlblikest kuludest.

Artikkel 16

Rahastamisvahendid

1. Pärast artikli 12 lõikes 1 osutatud projektikonkurssi valib komisjon vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetlusele välja pakkumised, millele antakse EEPRI abi, ja määrab kindlaks abisumma. Komisjon täpsustab pakkumiste rakendamise tingimused ja meetodid.
2. EEPRI abi antakse toetuslepingute alusel.

3. JAGU

Süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise projektid

Artikkel 17

EEPRI abi andmine

1. Süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise projektide EEPRI abi antakse meetmetele, millega rakendatakse lisa C osas loetletud projekte.

2. Komisjon kuulutab välja projektikonkurssi, et määrata kindlaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed, ja hindab pakkumiste vastavust artiklis 18 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele ja artiklis 19 sätestatud valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumidele.

3. Kui mitu ühes ja samas liikmesriigis asuvate projektidega seotud pakkumist vastavad artiklis 18 sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele ja artikli 19 lõikes 1 sätestatud valikukriteeriumidele, valib komisjon artikli 19 lõikes 2 sätestatud lepingu sõlmimise kriteeriumide alusel EEPRI abi jaoks esitatud pakkumiste hulgast välja mitte rohkem kui ühe pakkumise liikmesriigi kohta.

4. Komisjon teavitab abisaajaid antavast EEPRI abist.

Artikkel 18

Abikõlblikkus

1. Pakkumised on kõlblikud EEPRI abi saamiseks ainult juhul, kui nendega viiakse ellu lisa C osas loetletud projekte, need vastavad artiklis 19 sätestatud valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumitele ning järgmistele tingimustele:

- a) projektis on tõendatud, et sel viisil saab tööstusrajatistes koguda vähemalt 80 % CO₂-st, transportida see säilitamiskohta ja turvaliselt ladustada maa alla;
 - b) elektrijaamade puhul on CO₂ kogumine tõendatud vähemalt 250 MW või samaväärse väljundvõimsusega elektrijaamade osas;
 - c) projektijuhid esitavad siduva avalduse, et katsekäitisega saadavad üldteadmised tehakse kättesaadavaks tööstusettevõtjatele laiale ringile ja komisjonile ning nendega aidatakse kaasa Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava täitmisele.
2. Pakkumise esitab üks ettevõtja või mitu ettevõtjat ühiselt.
 3. Füüsiliste isikute pakkumised ei ole abikõlblikud.

Artikkel 19

Valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriumid

1. Artikli 17 lõikes 2 osutatud projektikonkursile saadetud pakkumiste hindamisel kohaldab komisjon järgmisi valikukriteeriume:

- a) lähenemisviisi usaldusväärsus ja tehniline õigsus;

b) küpsus, mida määratletakse investeerimisetapi jõudmisena, mis hõlmab ladustamisvõimaluste uurimist ja arendamist ning projekti suurte, investeeringutega seotud kulutuste kandmist 2010. aasta lõpuks;

c) projekti täieliku investeerimisetapi finantspaketi usaldusväärsus;

d) kõigi projekti kohasteks ehitustöödeks ja projekti käitamiseks nõutavate lubade olemasolu ning strateegia nimetatud lubade kindlustamiseks.

2. Artikli 17 lõikes 2 osutatud projektikonkursile saadetud pakkumiste hindamisel kohaldab komisjon järgmisi lepingu sõlmimise kriteeriume:

a) millisel määral on juurdepääsu puudumine rahastamisele viivitanud meetme rakendamist;

b) taotletav toetussumma ühe tonni kogutava CO₂ kohta projekti käitamise esimesel viiel aastal;

c) projekti keerukus, kogu käitise, sealhulgas sellekohase uurimistöö üldine innovaatus, abisaajate tõendatud valmidus levitada projektis kasutatud uudseid tehnilisi lahendusi teiste Euroopa käitajate hulgas vastavalt ühenduse õigusele ja eelkõige Euroopa energiatehnoloogia strateegilises kavas ette nähtud eesmärkidel ja struktuurides;

d) juhtimiskava usaldusväärsus ja õigsus, arvestades sealhulgas projektis esitatud teaduslikku, inseneri- ja tehnilist teavet ning andmeid, millega on dokumenteeritud, et esitatud põhimõtete alusel on võimalik saavutada projektis ette nähtud käitise töö alustamine 31. detsembriks 2015.

Artikkel 20

Rahastamistingimused

1. EEPri abiga toetatakse ainult projekti rakendamise eesmärgil tehtud ja projektiga seotud kulusid, mis on seotud süsinikdioksiidi kogumise, transpordi ja säilitamisega, võttes arvesse võimalikku tegevustulu.

2. EEPri abi ei ületa 80 % abikõlblike investeerimiskulude üldsummast.

Artikkel 21

Rahastamisvahendid

1. Pärast artikli 17 lõikes 2 osutatud projektikonkursi valib komisjon vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud korralduskomitee

menetlusele välja pakkumised, millele antakse EEPri abi, ja määrab kindlaks antava EEPri abi summa. Komisjon täpsustab pakkumiste rakendamise tingimused ja meetodid.

2. EEPri abi antakse toetuslepingute alusel.

III PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 22

Muu EEPri abi ja muud rahastamisvahendid

1. Osa ühenduse abist lisas loetletud projektidele võib anda asjakohase rahastamisvahendi toetamise teel Euroopa Investeermispanga vahenditest. Kõnealune toetus ei ületa 500 miljonit eurot.

2. Ühenduse osalus laenutagamisvahendis või muus rahastamisvahendis, sealhulgas halduskuludes ja muudes abikõlblikes kuludes, piirdub ühenduse poolt kõnealusele rahastamisvahendile antava toetusega ning Euroopa Liidu eelarve suhtes ei jää kehtima edasisi kohustusi.

3. Komisjon teeb vastavalt artikli 26 lõikes 2 osutatud korralduskomitee menetlusele otsuse kõnealusele rahastamisvahendile antava EEPri abi summa kohta. Komisjon ja Euroopa Investeermispank kirjutavad alla vastastikuse mõistmise memorandumile, milles täpsustatakse kõnealuse otsuse rakendamise tingimused ja meetodid.

Artikkel 23

Programmitöö ja rakendamise üksikasjad

1. Komisjon käivitab projektikonkursid otse, võttes arvesse artikli 3 lõikes 1 osutatud eelarvevõimalusi ning II peatükis sätestatud abikõlblikkus-, valiku- ja lepingu sõlmimise kriteeriume.

2. EEPri abist rahastatakse üksnes projektiga seotud kulusid, mida kannavad projekti rakendamise eest vastutavad abisaajad ning seoses artiklis 9 osutatud projektidega ka kolmandad isikud. Kulud on abikõlblikud alates artiklis 29 osutatud kuupäevast.

3. Käibemaks, välja arvatud tagastamatu käibemaks, ei ole abikõlblik kulu.

4. Käesoleva määruse kohaselt rahastatavaid projekte ja meetmeid viiakse ellu kooskõlas ühenduse õigusega ja nende puhul tuleb arvesse võtta ühenduse mis tahes asjakohaseid poliitika- valdkondi, eelkõige neid, mis käsitlevad konkurentsi (sealhulgas riigiabieskirjad), keskkonnakaitset, tervist, säästvat arengut ning riigihankeid.

Artikkel 24

Liikmesriikide üldised kohustused

Liikmesriigid teevad oma vastutusvaldkonnas kõik endast sõltuva EEPRI abi saavate projektide rakendamiseks, tehes seda eelkõige tõhusa haldusmenetluse ning lubade, litsentside ja sertifikaatide andmise menetluse abil.

Artikkel 25

Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse

1. Komisjon tagab, et käesoleva määruse alusel rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse ühenduse finantshuve pettust, korruptsiooni ja muud ebaseaduslikku tegevust takistavate meetmete kohaldamisega, tõhusa kontrollimisega ja alusetult välja makstud summade sissenõudmisega ning juhul, kui tuvastatakse eeskirjade eiramine, tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistustega kooskõlas määrusega (EÜ, Euratom) nr 2988/95, määrusega (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ning määrusega (EÜ) nr 1073/1999.

2. Käesoleva määruse alusel rahastatavate ühenduse meetmete puhul mõistetakse rikkumise all määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 artikli 1 lõike 2 tähenduses ühenduse õiguse mis tahes sätte rikkumist ettevõtja tegevuse või tegevusetuse kaudu, mis kahjustab või kahjustaks Euroopa Liidu üldeelarvet või nende juhitavaid eelarveid põhjendamatu kuluartikli tõttu.

3. Kõigi käesoleva määruse rakendusmeetmete puhul nähakse eelkõige ette nende järelevalve ja finantskontroll komisjoni või tema volitatud esindaja poolt ning Euroopa Kontrollikoja tehtavate auditeerimiste abil, mis vajaduse korral tehakse sealhulgas kohapeal.

IV PEATÜKK

RAKENDUS- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 26

Komiteed

1. Komisjoni abistavad järgmised komiteed:

a) gaasi- ja elektrivõrkude infrastruktuuri projektide puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 680/2007 (millega kehtestatakse ühenduse rahalise abi andmise üldeeskirjad üleeuroopaliste transpordi- ja energiavõrkude valdkonnas) ⁽¹⁾ artikli 15 alusel loodud komitee;

b) avamere tuuleenergia projektide puhul nõukogu 19. detsembri 2006. aasta otsuse 2006/971/EÜ (mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) rakendamise eriprogrammi „Koostöö“) ⁽²⁾ artikli 8 alusel loodud komitee;

c) süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise projektide puhul otsuse 2006/971/EÜ artikli 8 alusel loodud komitee;

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõike 3 tähenduses kehtestatakse üks kuu.

Artikkel 27

Hindamine

1. Komisjon teeb 31. detsembriks 2011 EEPRI hindamise, et otsustada, kuidas programm on aidanud kaasa assigneeringute tõhusale kasutamisele.

2. Komisjon võib toetust saavalt liikmesriigilt nõuda erihin- nangu esitamist käesoleva määruse II peatüki 1. jao kohaselt rahastatavate projektide kohta või vajaduse korral anda liikmes- riigile nimetatud projektide hindamiseks vajalikku teavet ja abi.

3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komi- teele hindamisaruande EEPRI tulemuste kohta.

Artikkel 28

Euroopa Parlamendi ja nõukogu teavitamine

Komisjon kontrollib käesoleva määruse rakendamist. Igal aastal esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos esialgse eelarveprojektiga aruande EEPRI rakendamise kohta.

⁽¹⁾ ELT L 162, 22.6.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 400, 30.12.2006, lk 86.

Kui aruandega tuvastatakse prioriteetsete projektide elluviimisel tekkivaid tõsiseid ohte, soovitab komisjon meetmeid kõnealuste ohtude vältimiseks ning teeb vajaduse korral ja kooskõlas majanduse elavdamise kavaga täiendavaid ettepanekuid selliste projektide kohta.

Artikkel 29

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13. juuli 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
E. ERLANDSSON

LISA

ABIKÕLBIKUD PROJEKTID

A. Gaasi ja elektrienergia infrastruktuuri projektid

1. Gaasivõrkude ühendamine

Projekt	Toetust saava projekti asukoht	Ühenduse kavandatud panus (miljonit eurot)
Lõuna-Euroopa gaasitranspordikoridor		
NABUCCO	Austria, Ungari, Bulgaaria, Saksamaa, Rumeenia	200
ITGI – Poseidon	Itaalia, Kreeka	100
Balti riikide võrkude ühendamine		
Skandl/Balti gaasijuhe	Poola, Taani, Rootsi	150
Veeldatud maagaas		
Veeldatud maagaasi terminal Poola rannikul Świnoujście sadamas	Poola	80
Kesk- ja Kagu-Euroopa		
Slovakkia ja Ungari võrkude ühendamine (Veľký Krtíš – Vecsés)	Slovakkia, Ungari	30
Gaasiedastussüsteem Sloveenias Austria piiri ja Ljubljana vahel (v.a Rogateci–Kidričevo lõik)	Sloveenia	40
Bulgaaria ja Kreeka võrkude ühendamine (Stara Zagora – Dimitrovgrad-Komotini)	Bulgaaria, Kreeka	45
Rumeenia ja Ungari gaasivõrkude ühendamine	Rumeenia, Ungari	30
Tšehhi gaasikeskuse ladustamisvõimsuse suurendamine	Tšehhi Vabariik	35
Lühiajalise tarnehäire korral vastassuunas gaasi juurdevoolu võimaldavad seadmed ja infrastruktuur	Austria, Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Eesti, Kreeka, Ungari, Läti, Leedu, Poola, Portugal, Rumeenia, Slovakkia	80
Slovakkia ja Poola võrkude ühendamine	Slovakkia, Poola	20
Ungari ja Horvaatia võrkude ühendamine	Ungari	20
Bulgaaria ja Rumeenia võrkude ühendamine	Bulgaaria, Rumeenia	10
Vahemere piirkond		
Prantsusmaa gaasivõrgu tugevdamine teljel Aafrika–Hispaania–Prantsusmaa	Prantsusmaa	200
GALSI (Gazoduc Algérie-Italie)	Itaalia	120
Gaasivõrkude ühendamine, läänetelg, Larrau haru	Hispaania	45
Põhjamere piirkond		
Saksamaa–Belgia–Ühendkuningriigi torujuhe	Belgia	35
Prantsusmaa ja Belgia vaheline ühendus	Prantsusmaa, Belgia	200
KOKKU		1 440

2. Elektrivõrkude ühendamine

Projekt	Toetust saava projekti asukoht	Ühenduse kavandatud panus (miljonit eurot)
Balti riikide võrkude ühendamine		
Estlink-2	Eesti, Soome	100
Rootsi ja Balti riikide võrkude ühendamine ning Balti ringi tugevdamine	Rootsi, Läti, Leedu	175
Kesk- ja Kagu-Euroopa		
Halle/Saale – Schweinfurt	Saksamaa	100
Wien–Győr	Austria, Ungari	20
Vahemere piirkond		
Portugali ja Hispaania ühenduse tugevdamine	Portugal	50
Prantsusmaa ja Hispaania võrkude ühendamine (Baixas – Sta Llogaia)	Prantsusmaa, Hispaania	225
Uus merealune vahelduvvoolu-kõrgepingekaabel (380 kV) Sitsiilia ja Itaalia mandriosa vahel (Sorgente–Rizziconi)	Itaalia	110
Põhjamere piirkond		
Iirimaa ja Walesi võrkude ühendamine (500 MW) (Meath–Deeside)	Iirimaa, Ühendkuningriik	110
Malta ja Itaalia elektrivõrkude ühendamine	Malta, Itaalia	20
KOKKU		910

3. Väikesaarte projektid

Väikesi eraldatud saari käsitlevad algatused	Küpros	10
	Malta	5
KOKKU		15

B. Avamere tuuleenergia projektid

Projekt	Võimsus	Toetust saava projekti asukoht	Ühenduse kavandatud panus (miljonit eurot)
1. Avamere tuuleenergia sidumine võrku			
1.1. Baltic – Kriegers Flak I, II, III Töös olevate projektide edasiarendamine. Rahastamine, mis on suunatud ühendamise ühislahenduse väljatöötamisega kaasnevate lisakulude katmisele.	1,5 GW	Taani, Rootsi, Saksamaa, Poola	150
1.2. Põhjamere võrk Avamerevõrgu mooduli väljatöötamine, virtuaalse avamere elektrijaama katsetamine ja ühendamine olemasoleva maismaavõrguga.	1 GW	Ühendkuningriik, Madalmaad, Saksamaa, Iirimaa, Taani, Belgia, Prantsusmaa, Luksemburg	165

Projekt	Võimsus	Toetust saava projekti asukoht	Ühenduse kavandatud panus (miljonit eurot)
2. Uued tuuleturbiinid, konstruktsioonid ja komponendid, tootmisvõimsuse optimeerimine			
2.1. Borkum West II – Bard 1 – Nordsee Ost – Global Tech I Uue põlvkonna mitmemegavatise võimsusega turbiinid (5–7 MW) ja uuenduslikud konstruktsioonid, mis asuvad kaldast kaugel (kuni 100 km) ja sügavamas vees (kuni 40 m).	1,6 GW	Saksamaa	200
2.2. Aberdeeni avamere tuulepark (Euroopa katsekeskus) Töös olevate projektide edasiarendamine. Mitmemegavatiste turbiinide katsetamine. Uuenduslike konstruktsioonide ja konstruktsiooniosade väljatöötamine, sealhulgas avamere tuuleenergia tootmiseks vajalike seadmete tootmisvõimsuse optimeerimine. Kõne alla võib tulla võimsuse suurendamine 100 MW võrra.	0,25 GW	Ühendkuningriik	40
2.3. Thornton Bank Töös oleva projekti edasiarendamine. Kuuenda raamprogrammi vahenditest kaasrahastatud Downwind (Distant Offshore Windfarms with No Visual Impact in Deepwater) projekti kogemustest järelduste tegemine. Downwindi süvavees asuva (kuni 30 m) vähese visuaalse mõjuga (kuni 30 km) katserajatise turbiinide (5 MW) võimsuse suurendamine.	90 MW	Belgia	10
KOKKU			565

C. Süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist käsitlevad projektid

Projekti nimi/asukoht		Ühenduse kavandatud panus (miljonit eurot)	Kütus	Võimsus	Kogumistehnoloogia	Säilitamiskoht
Huerth	Saksamaa	180	Süsi	450 MW	integreeritud gaasistusseadmega kombitsüklil	soolased põhjaveekihiid
Jaenschwalde			Süsi	500 MW	hapnikuga põletamine	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad
Eemshaven	Madalmaad	180	Süsi	1 200 MW	integreeritud gaasistusseadmega kombitsüklil	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad
Rotterdam			Süsi	1 080 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad
Rotterdam			Süsi	800 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad
Belchatów	Poola	180	Süsi	858 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	soolased põhjaveekihiid
Compostilla (León)	Hispaania	180	Süsi	500 MW	hapnikuga põletamine	soolased põhjaveekihiid
Kingsnorth	Ühendkuningriik	180	Süsi	800 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad
Longannet			Süsi	3 390 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	soolased põhjaveekihiid
Tilbury			Süsi	1 600 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad
Hatfield (Yorkshire)			Süsi	900 MW	integreeritud gaasistusseadmega kombitsüklil	tühjaks pumbatud nafta- ja gaasiväljad

Projekti nimi/asukoht		Ühenduse kavandatud panus (miljonit eurot)	Kütus	Võimsus	Kogumistehnoloogia	Säilitamiskoht
Porto Tolle	Itaalia	100	Süsi	660 MW	tolmpõletus (pulverized combustion – PC)	
Tööstusliku süsiniku kogumise projekt						
Florange	Prantsusmaa	50	CO ₂ transport tööstusseadmest (terasetehas) maa-alusesse säilitamiskohta (soolased põhjaveekihid)			
KOKKU		1 050				

KOMISJONI AVALDUS

Komisjon rõhutab, et ELi energiapoliitika põhiprioriteetideks on energiatõhusus ja taastuvad energiaallikad, seda nii keskkonna- kui energia varustuskindluse põhjustel. Selles osas annab määrus panuse kõnealuste prioriteetide täitmisse, toetades märkimisväärselt avamere tuuleenergiaprojekte.

Sellega seoses tuleb komisjon meelde erinevaid energiatõhusust ja taastuvaid energiaallikaid toetavaid uusi algatusi, mida komisjon on välja pakkunud, eelkõige oma Euroopa majanduse elavdamise kavas, mille Euroopa Ülemkogu 2008. aasta detsembris kinnitas. Nendeks on:

ERDFi määruse muutmine, et võimaldada energiatõhususe ja taastuvate energiaallikatega seotud investeerimiste tegemist kogumahus kuni 8 miljardit eurot kõigi liikmesriikide elamumajandussektoris.

Avaliku ja erasektori partnerlus seoses „Euroopa energiatõhusate ehitiste” algatusega, et edendada loodushoidlike tehnoloogiate ja energiatõhusate süsteemide ja materjalide kasutamist nii uute kui ka renoveeritavate ehitiste puhul. Selle meetme hinnanguline eelarve on 1 miljard eurot: aastatel 2010–2013 kokku 500 miljonit eurot seitsmenda raamprogrammi olemasolevast komisjoni eelarvest ning 500 miljonit eurot töös- tusettevõtjatelt.

Komisjoni ja Euroopa Investeerimispanka algatus „ELi algatus säästva energia rahastamise kohta”. Selle eesmärgiks on võimaldada energiatõhususe ja taastuvate energiaallikatega seotud investeeringute tegemist linnakeskkonnas. Komisjon rahastab tehnilise abi osutamise rahastamisvahendit, kasutades selleks programmi „Arukas energeetika – Euroopa” (2009. aastaks eraldatakse 15 miljonit eurot). Kõnealust rahastamisvahendit haldab Euroopa Investeerimispank ning sellega lihtsustatakse juurdepääsu Euroopa Investeerimispanka laenudele, mille mõjud on märkimisväärsed.

ELi institutsiooniliste investorite poolt Euroopa Investeerimispanka juhtimisel loodud turupõhine Euroopa energeetika, kliimamuutuste ja infrastruktuuride 2020. aasta investeerimisfond (nn Marguerite'i fond). Kõnealune fond teeb investeeringuid energeetika ja kliimamuutuste valdkonnas (TEN-E, säästev energia tootmine, taastuvenergia, uued tehnoloogiad, energiatõhususe alased investeeringud, energiavarustuse kindlus ning keskkonnainfrastruktuur). Komisjon toetab seda algatust.

Lisaks vaatab komisjon enne 2009. aasta novembri lõppu läbi energiatõhususe tegevuskava, nagu seda on taotlenud nõukogu (Euroopa Ülemkogu 2009. aasta märtsi kohtumise järeldused) ja Euroopa Parlament (resolutsioon P6_TA(2009)0064).

Ekspertid on üksmeelel, et energiatõhusus on odavam kättesaadav moodus kasvuhuonegaaside heite vähendamiseks. Komisjon esitab 2009. aasta novembriks üksikasjaliku analüüsi tökete kohta, mis takistavad energiatõhusust suurendavate investeeringute tegemist. Eelkõige käsitletakse analüüsis seda, kas on vajadust suurendada finantsstiimuleid madala intressimääraga laenude ja/või toetuste näol ning kuidas saaks sel eesmärgil kasutada ELi eelarvet; vajadusel lisab komisjon muu hulgas täiendavaid rahalisi vahendeid uuele ja 2010. aastal loodavale ELi energiajulgeoleku ja infrastruktuuri rahastamisvahendile, et rahastada energiatõhusust.

Energiatõhususe tegevuskava läbivaatamisel pöörab komisjon erilist tähelepanu energiatõhususe naabruspoliitika mõõtmele. Komisjon analüüsib, kuidas ta saab naaberriikidele anda finants- ja regulatiivstiimuleid, et suurendada nende investeeringuid energiatõhususe valdkonnas.

Kui komisjon 2010. aastal artiklis 28 ettenähtud määruse rakendamist käsitleva aruande koostamisel leiab, et määruse lisas loetletud projektidele ettenähtud rahalistest vahenditest ei ole 2010. aasta lõpuks osa vahendeid võimalik eraldada, teeb komisjon vajadusel ja geograafiliselt tasakaalustatud viisil ettepaneku määruse muutmiseks, et võimaldada lisaks eelnimetatud algatustele energiatõhususe ja taastuvate energiaallikate valdkonna projektide rahastamist, kasutades abikõlblikkuskriteeriume, mis on sarnased nendega, mida kohaldatakse käesoleva määruse lisas loetletud projektide suhtes.

Portugali avaldus

Portugal hääletab poolt, kuigi ta on arvamisel, et programmi läbivaatamisel vastavalt artiklile 28 tuleks kaaluda taastuvenergia ja energiatõhususe, eelkõige mikrotootmise ning arukate energiavõrkude ja arvestite alaste projektide hõlmamist, et aidata kaasa määruse artikli 4 punktides a ja b nimetatud eesmärkide saavutamisele.

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 664/2009,**7. juuli 2009,**

millega kehtestatakse läbirääkimiste pidamise ja lepingute sõlmimise kord liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel küsimustes, mis käsitlevad kohtualluvust ning kohtu- ja muude otsuste tunnustamist ja täitmist seoses abieluasjade, vanemliku vastutuse ja ülalpidamiskohustustega seotud küsimustes ning ülalpidamiskohustustega seotud küsimuste suhtes kohaldatavat õigust

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 61 punkti c, artiklit 65 ning artikli 67 lõikeid 2 ja 5,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Asutamislepingu kolmanda osa IV jaotises on sätestatud õiguslik alus ühenduse õigusaktide vastuvõtmiseks tsiviil-asjades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas.
- (2) Tsiviilasjades tehtavat õiguslast koostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel on traditsiooniliselt reguleeritud liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste lepingutega. Sellised lepingud, mida on arvukalt, kajastavad sageli liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelisi erisidemeid ning nende eesmärk on luua asjakohane õigusraamistik asjaomaste osapoolte konkreetsete vajaduste rahuldamiseks.
- (3) Asutamislepingu artikliga 307 nõutakse liikmesriikidelt kõigi vahendite kasutamist, et kõrvaldada igasugused vastuolud ühenduse õigustiku ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud rahvusvaheliste lepingute vahel. Sellega võib kaasneda vajadus pidada selliste lepingute üle uusi läbirääkimisi.
- (4) Selleks et luua asjakohane õigusraamistik, mis rahuldaks asjaomase liikmesriigi konkreetseid vajadusi tema suhetes kolmanda riigiga, võib ilmned ka selge vajadus sõlmida kolmandate riikidega uusi lepinguid, mis seonduvad asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise kohaldamisalasse kuuluvate tsiviilõiguse valdkondadega.
- (5) Euroopa Ühenduste Kohus kinnitas oma 7. veebruari 2006. aasta arvamuses 1/03 uue Lugano konventsiooni sõlmimise kohta, et ühendus on omandanud ainupäde-

vuse sõlmida kolmandate riikidega rahvusvahelisi lepinguid, nagu Lugano konventsioon, küsimustes, mis mõjutavad nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ning kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades) ⁽²⁾ (Brüssel I) sätestatud eeskirju.

- (6) Asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmib ühenduse ja kolmandate riikide vahelised lepingud ühenduse ainupädevusse kuuluvates küsimustes ühendus.
- (7) Asutamislepingu artiklis 10 on sätestatud nõue, et liikmesriigid aitavad kaasa ühenduse eesmärkide saavutamisele ning hoiduvad kõikidest meetmetest, mis võiksid kahjustada asutamislepingu eesmärkide saavutamist. Nimetatud lojaalse koostöö kohustus on üldkohaldatav ega sõltu sellest, kas ühenduse pädevus on ainupädevus või mitte.
- (8) Kolmandate riikidega konkreetsetes tsiviilõiguse küsimustes sõlmitud ühenduse ainupädevusse kuuluvate lepingute puhul tuleks kehtestada ühtne ja läbipaistev kord, mille alusel saaks liikmesriiki volitada muutama sõlmitud lepingut või pidama läbirääkimisi uue lepingu üle või seda sõlmima, eelkõige juhul, kui ühendus ei ole teatanud oma kavatsusest kasutada oma välispädevust asjaomase lepingu sõlmimiseks juba olemasolevate või kavandatavate läbirääkimisvolituste alusel. Nimetatud kord ei peaks piirama ühenduse ainupädevust ega asutamislepingu artiklite 300 ja 307 sätteid. Seda tuleks vaadelda kui erimeedet ning selle kohaldamisala ja -aeg peaksid olema piiratud.
- (9) Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada, kui ühendus on juba sõlminud samasisulise lepingu asjaomase kolmanda riigiga. Kahte lepingut tuleks pidada samasisuliseks üksnes siis ja sel määral, kui nad reguleerivad sisuliselt samu konkreetseid õigusküsimusi. Samasisulisena ei tohiks käsitada sätteid, milles vaid deklareeritakse üldist kavatsust teatavates küsimustes koostööd teha.
- (10) Käesoleva määrusega tuleks hõlmata ka teatud piirkondlike lepinguid, millele on viidatud ühenduse kehtivates õigusaktides.

⁽¹⁾ 7. mai 2009. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

- (11) Tagamaks, et liikmesriigi kavandatav leping ei muudaks ühenduse õigust ebatõhusaks, ei takistaks ühenduse õigusega kehtestatud süsteemi nõuetekohast toimimist ega kahjustaks ühenduse kindlaks määratud ühenduse välis-suhete poliitikat, tuleks asjaomaselt liikmesriigilt nõuda komisjoni teavitamist oma kavatsustest, et saada luba nii lepingut käsitlevate ametlike läbirääkimiste alustamiseks või jätkamiseks kui ka lepingu sõlmimiseks. Selline teavitamine peaks toimuma kirja teel või elektrooniliselt. Teade peaks sisaldama kogu asjakohast teavet ja kõiki dokumente, mis võimaldavad komisjonil hinnata läbirääkimiste tulemuste eeldatavat mõju ühenduse õigusele.
- (12) Tuleks hinnata, kas ühendusel on piisavalt huvi ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahelise kahepoolse lepingu sõlmimiseks või vajaduse korral liikmesriigi ja kolmanda riigi vahel sõlmitud kahepoolse lepingu asendamiseks ühenduse lepinguga. Sel eesmärgil tuleks kõiki liikmesriike teavitada kõigist komisjonile saabunud teadetest seoses liikmesriigi kavandatava lepinguga, et nad saaksid näidata üles oma huvi teate saatnud liikmesriigi algatusega ühinemise vastu. Kui selline teabevahetus peaks näitama piisavalt suurt ühenduse huvi, peaks komisjon kaaluma ettepaneku esitamist läbirääkimisvõitluste andmiseks, et sõlmida leping ühenduse ja asjaomase kolmanda riigi vahel.
- (13) Kui komisjon taotleb liikmesriigilt lisateavet, et hinnata sellele liikmesriigile loa andmist läbirääkimiste alustamiseks kolmanda riigiga, ei tohiks selline taotlus mõjutada tähtaegu, mille jooksul peab komisjon tegema põhjendatud otsuse kõnealuse liikmesriigi taotluse kohta.
- (14) Ametlike läbirääkimiste alustamiseks loa andmisel peaks komisjon saama vajaduse korral anda läbirääkimissuuniseid või nõuda teatud sätete lisamist kavandatavas lepingusse. Komisjoni tuleks hoida läbirääkimiste eri etappides täielikult kursis käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate küsimustega ja tal peaks olema lubatud osaleda nende küsimuste üle läbirääkimistel vaatlejana.
- (15) Kui liikmesriik teavitab komisjoni oma kavatsusest alustada läbirääkimisi kolmanda riigiga, peaks olema nõutav komisjoni teavitamine üksnes nendest elementidest, mis on olulised komisjoni antava hinnangu seisukohalt. Komisjoni luba ja võimalikud läbirääkimissuunised või vajaduse korral loa andmisest keeldumine peaksid käsitlema üksnes käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvaid küsimusi.
- (16) Kõiki liikmesriike tuleks teavitada komisjonile edastatud teadetest, mis käsitlevad kavandatavaid või läbirääkimiste tulemusel koostatud lepinguid, ning käesoleva määruse alusel komisjoni tehtud põhjendatud otsustest. Sellise teabe puhul tuleks täielikult järgida võimalikke konfidentsiaalsuse nõudeid.
- (17) Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon peaksid tagama, et konfidentsiaalseks peetavat teavet käsitletakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ⁽¹⁾.
- (18) Kui komisjon ei kavatse oma hinnangu põhjal anda luba ametlike läbirääkimiste alustamiseks või läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu sõlmimiseks, peaks ta enne põhjendatud otsuse tegemist esitama oma arvamuse asjaomasele liikmesriigile. Läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu sõlmimiseks loa andmisest keeldumise korral tuleks arvamus esitada ka Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (19) Selleks et tagada, et läbirääkimiste tulemusel sõlmitav leping ei takistaks ühenduse välispoliitika elluviimist tsiviil- ja kaubandusajades tehtava õiguslase koostöö valdkonnas, tuleks lepingus sätestada kas selle täielik või osaline denonsseerimine juhul, kui ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ühelt poolt ning asjaomane kolmas riik teiselt poolt sõlmivad edaspidi samasisulise lepingu, või lepingu asjakohaste sätete otsene asendamine sellise järgneva lepingu sätetega.
- (20) Tuleks sätestada üleminekumeetmed, mida kohaldatakse juhul, kui käesoleva määruse jõustumise ajaks on liikmesriik juba alustanud läbirääkimisi kolmanda riigiga lepingu sõlmimise üle või on need lõpetanud, kuid ei ole veel andnud oma nõusolekut pidada lepingut enda suhtes siduvaks.
- (21) Tagamaks, et käesoleva määruse kohaldamisel on omandatud piisavalt kogemusi, peaks komisjon esitama selle kohaldamise aruande mitte varem kui kaheksa aastat pärast käesoleva määruse vastuvõtmist. Komisjon peaks selles aruandes, tegutsedes oma õiguste piires, kinnitama käesoleva määruse ajutist iseloomu või analüüsima, kas käesolev määrus tuleks asendada uue määrusega, mis hõlmaks samu valdkondi või sisaldaks ka muid küsimusi, mis jäävad ühenduse ainupädevusse ja mida reguleeritakse muude ühenduse õigusaktidega.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

- (22) Kui komisjoni esitatud aruandes kinnitatakse käesoleva määruse ajutist iseloomu, peaks liikmesriikidel siiski olema pärast aruande esitamist võimalus teavitada komisjoni käimasolevatest või juba väljakuulutatud läbirääkimistest, et saada luba ametlike läbirääkimiste alustamiseks.
- (23) Kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale sellest, mis on vajalik käesoleva määruse eesmärgi saavutamiseks.
- (24) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 3 kohaselt on Ühendkuningriik ja Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (25) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse kord, millega volitatakse liikmesriiki muutma kolmanda riigiga sõlmitud lepingut või pidama läbirääkimisi uue lepingu üle ning seda sõlmima vastavalt käesolevas määruses sätestatud tingimustele.

Kõnealune kord ei piira ühenduse ja liikmesriikide asjakohast pädevust.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse lepingute suhtes, mis käsitlevad küsimusi, mis kuuluvad täielikult või osaliselt nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega) ⁽¹⁾ ja nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 4/2009 (kohtualluvuse, kohaldatava õiguse, kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise ning koostöö kohta ülalpidamiskohustuste küsimustes) ⁽²⁾ kohaldamisalasse, ulatuses mil need küsimused kuuluvad ühenduse ainupädevusse.

⁽¹⁾ ELT L 338, 23.12.2003, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 7, 10.1.2009, lk 1.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata, kui ühendus on juba sõlminud asjaomase kolmanda riigiga samasisulise lepingu.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses tähenduses on „leping”

a) liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline kahepoolne leping;

b) määruse (EÜ) nr 2201/2003 artikli 59 lõike 2 punktis a (ilma et see piiraks kõnealuse määruse artikli 59 lõike 2 punkti c ja artikli 59 lõike 3 kohaldamist) ning määruse (EÜ) nr 4/2009 artikli 69 lõikes 3 nimetatud piirkondlikud lepingud.

2. Lõike 1 punktis b osutatud piirkondlike lepingute puhul mõistetakse käesoleva määruse viiteid liikmesriigile ja kolmandale riigile vastavalt viidetena asjaomastele liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele.

Artikkel 3

Teate esitamine komisjonile

1. Kui liikmesriik kavatseb alustada läbirääkimisi, et muuta sõlmitud lepingut või sõlmida käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluv uus leping, teatab ta oma kavatsusest kirjalikult komisjonile esimesel võimalusel enne ametlike läbirääkimiste kavandatud algust.

2. Teade sisaldab vajaduse korral sõlmitud lepingu koopiat, lepingu või ettepaneku projekti ning kõiki muid asjakohaseid dokumente. Liikmesriik kirjeldab läbirääkimiste valdkonda ning täpsustab kavandatavas lepingus käsitletavaid küsimusi või sõlmitud lepingu muudetavaid sätteid. Liikmesriik võib anda muud lisateavet.

Artikkel 4

Komisjoni hinnang

1. Artiklis 3 osutatud teate kättesaamise korral hindab komisjon, kas liikmesriik võib alustada ametlikke läbirääkimisi.

2. Hinnangu andmisel kontrollib komisjon kõigepealt, kas ühenduse lepingu sõlmimiseks asjaomase kolmanda riigiga kavandatakse järgmise 24 kuu jooksul läbirääkimisvõitluste andmist. Kui seda kavas ei ole, hindab komisjon, kas kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) asjaomane liikmesriik on esitanud teabe selle kohta, et tal on eriline huvi lepingu sõlmimiseks selle liikmesriigi ja asjaomase kolmanda riigi vaheliste majanduslike, geograafiliste, kultuuriliste, ajalooliste, sotsiaalsete või poliitiliste sidemete tõttu;
- b) liikmesriigi esitatud teabe põhjal näib, et kavandatav leping ei muuda ühenduse õigust ebatõhusaks ega takista ühenduse õiguse kohase süsteemi nõuetekohast toimimist, ja
- c) kavandatav leping ei kahjusta ühenduse kindlaks määratud ühenduse välissuhete poliitika eset ega eesmärki.
3. Kui liikmesriigi esitatud teave ei ole hinnangu koostamiseks piisav, võib komisjon küsida lisateavet.

Artikkel 5

Ametlike läbirääkimiste alustamise luba

1. Kui kavandatav leping vastab artikli 4 lõikes 2 sätestatud tingimustele, teeb komisjon 90 päeva jooksul pärast artiklis 3 osutatud teate saamist põhjendatud otsuse liikmesriigi taotluse kohta, andes liikmesriigile loa alustada ametlikke läbirääkimisi kõnealuse lepingu üle.

Vajaduse korral võib komisjon anda läbirääkimissuuniseid ning nõuda teatavate sätete lisamist kavandatavasse lepingusse.

2. Kavandatav leping sisaldab sätet, millega nähakse ette järgmine:

- a) lepingu täielik või osaline denonsseerimine juhul, kui ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ühelt poolt ning asjaomane kolmas riik teiselt poolt sõlmivad sellele järgnevalt samasisulise lepingu, või
- b) lepingu asjaomaste sätete asendamine järgneva samasisulise lepingu sätetega, mille on sõlminud ühelt poolt ühendus või ühendus ja selle liikmesriigid ning teiselt poolt sama kolmas riik.

Esimese lõigu punktis a osutatud säte sõnastatakse üldjoontes järgmiselt: „(Liikmesriigi nimi või liikmesriikide nimed) denonsseerib/denonsseerivad käesoleva lepingu osaliselt või täielikult juhul, kui Euroopa Ühendus sõlmib või Euroopa Ühendus ja selle liikmesriigid sõlmivad (kolmanda riigi nimi või kolmandate riikide nimed) lepingu, mis käsitleb samu tsiviilõiguse küsimusi kui need, mida reguleeritakse käesoleva lepinguga”.

Esimese lõigu punktis b osutatud säte sõnastatakse üldjoontes järgmiselt: „Käesoleva lepingu või käesoleva lepingu teatavate sätete kohaldamine lõpetatakse samal päeval, kui jõustub leping ühelt poolt Euroopa Ühenduse või Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt (kolmanda riigi nimi või kolmandate riikide nimed) vahel, kõnealuse lepinguga reguleeritavates küsimustes.”

Artikkel 6

Ametlike läbirääkimiste alustamiseks loa andmisest keeldumine

1. Kui komisjon ei kavatse artikli 4 kohaselt koostatud hinnangu alusel anda luba kavandatava lepingu üle ametlike läbirääkimiste alustamiseks, esitab ta asjaomasele liikmesriigile oma arvamuse 90 päeva jooksul artiklis 3 osutatud teate saamisest.

2. Asjaomane liikmesriik võib 30 päeva jooksul pärast komisjoni arvamuse saamist taotleda, et komisjon alustaks temaga kõnelusi lahenduse leidmiseks.

3. Kui asjaomane liikmesriik ei taotle lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul komisjonilt kõneluste alustamist, teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 130 päeva jooksul artiklis 3 nimetatud teate saamisest.

4. Lõikes 2 osutatud kõneluste korral teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 30 päeva jooksul kõneluste lõppemisest.

Artikkel 7

Komisjoni osalemine läbirääkimistel

Komisjon võib osaleda käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes liikmesriigi ja kolmanda riigi vahelistel läbirääkimistel vaatlejana. Kui komisjon vaatlejana ei osale, hoitakse teda kursis läbirääkimiste eri etappide kulgemise ja tulemustega.

Artikkel 8

Lepingu sõlmimise luba

1. Enne läbirääkimiste tulemusel koostatud lepingu allkirjastamist teatab asjaomane liikmesriik komisjonile läbirääkimiste tulemustest ning edastab talle lepingu teksti.

2. Kõnealuse teate kättesaamisel hindab komisjon, kas läbirääkimiste tulemusel koostatud leping vastab

teabest tuleb pidada konfidentsiaalseks ja kas esitatud teavet võib teiste liikmesriikidega jagada.

a) artikli 4 lõike 2 punktis b sätestatud tingimusele;

Artikkel 11

Liikmesriikidele antav teave

Komisjon saadab liikmesriikidele artiklite 3 ja 8 kohaselt saadud teated ja vajaduse korral kaasnevad dokumendid, samuti artiklite 5, 6, 8 ja 9 kohased põhjendatud otsused, järgides seejuures konfidentsiaalsuse nõudeid.

c) artikli 5 lõike 2 nõudele.

Artikkel 12

Üleminekusätted

3. Kui läbirääkimiste tulemusel koostatud leping vastab lõikes 2 osutatud tingimustele ja nõuetele, teeb komisjon 90 päeva jooksul pärast lõikes 1 osutatud teate saamist liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse, andes liikmesriigile loa lepingu sõlmimiseks.

1. Kui liikmesriik on käesoleva määruse jõustumise ajaks juba alustanud kolmanda riigiga lepingut käsitlevaid läbirääkimisi, kohaldatakse artikleid 3–11.

Artikkel 9

Lepingu sõlmimiseks loa andmisest keeldumine

1. Kui komisjon ei kavatse artikli 8 lõike 2 kohaselt koostatud hinnangu alusel anda luba läbirääkimiste esemeks olnud lepingu sõlmimiseks, esitab ta asjaomasele liikmesriigile ning samuti Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma arvamuse 90 päeva jooksul artikli 8 lõikes 1 osutatud teate saamisest.

Kui läbirääkimiste etapp seda võimaldab, võib komisjon anda läbirääkimissuuniseid või nõuda teatavate sätete lisamist vastavalt artikli 5 lõike 1 teisele lõigule ja artikli 5 lõikele 2.

2. Asjaomane liikmesriik võib 30 päeva jooksul komisjoni arvamuse saamisest taotleda, et komisjon alustaks temaga kõnelusi lahenduse leidmiseks.

2. Kui liikmesriik on käesoleva määruse jõustumise ajaks läbirääkimised juba lõpetanud, kuid ei ole lepingut veel sõlminud, kohaldatakse artiklit 3, artikli 8 lõikeid 2–4 ning artiklit 9.

3. Kui asjaomane liikmesriik ei taotle lõikes 2 ette nähtud tähtaja jooksul komisjonilt kõneluste alustamist, teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 130 päeva jooksul artikli 8 lõikes 1 osutatud teate saamisest.

Artikkel 13

Läbivaatamine

1. Komisjon esitab mitte varem kui 7. juulil 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

4. Lõikes 2 osutatud kõneluste korral teeb komisjon liikmesriigi taotluse kohta põhjendatud otsuse 30 päeva jooksul kõneluste lõppemisest.

2. Nimetatud aruandes

5. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu oma otsusest 30 päeva jooksul otsuse tegemisest.

a) kinnitatakse, et käesoleva määruse kehtivuse lõppemine artikli 14 lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud kuupäeval on asjakohane, või

Artikkel 10

Konfidentsiaalsus

Komisjonile artikli 3, artikli 4 lõike 3 ja artikli 8 kohaselt teavet esitades võivad liikmesriigid täpsustada, kas mingit osa sellest

b) soovitatakse asendada käesolev määrus alates kõnealusest kuupäevast uue määrusega.

3. Kui aruandes soovitatakse määruse asendamist, nagu on osutatud lõike 2 punktis b, lisatakse sellele asjakohane õigusakti ettepanek.

*Artikkel 14***Kehtivuse lõppemine**

1. Käesolev määrus kaotab kehtivuse kolm aastat pärast seda, kui komisjon esitab artiklis 13 osutatud aruande.

Esimeses lõigus osutatud kolmeaastane ajavahemik algab Euroopa Parlamendile või nõukogule aruande esitamise kuule järgneva kuu esimesel päeval, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ning liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

Brüssel, 7. juuli 2009

2. Olenemata käesoleva määruse kehtivuse lõppemisest lõike 1 kohaselt kindlaks määratud kuupäeval, võivad kõik nimetatud kuupäeval käimasolevad läbirääkimised, mida liikmesriigid on alustanud käesoleva määruse raames, jätkuda ja need võib lõpule viia käesolevas määruses sätestatud tingimuste kohaselt.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Nõukogu nimel

eesistuja

A. BORG

PARANDUSED

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määruse (EÜ) nr 595/2009 (mis käsitleb mootorsõidukite ja mootorite tüübikinnitust seoses raskeveokite heitmetega (Euro VI) ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 715/2007 ja direktiivi 2007/46/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/1269/EMÜ, 2005/55/EÜ ja 2005/78/EÜ) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 188, 18. juuli 2009)

Leheküljel 9 artikli 18 teise lõigu esimene lause:

„Määrust kohaldatakse alates 7. augustist 2009.”

asendatakse järgmisega: „Määrust kohaldatakse alates 31. detsembrist 2012.”

Tellimishinnad aastal 2009 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 000 eurot aastas (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot kuus (*)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	700 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	70 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	40 eurot kuus
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	500 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	360 eurot aastas (s.o 30 eurot kuus)
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkurss	konkursi keel(ed)	50 eurot aastas

(*) Üksiknumbri müük: kuni 32 lehekülge: 6 eurot
33–64 lehekülge: 12 eurot
alates 64 leheküljest: hind määratakse iga väljaande puhul eraldi

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Väljaannete talituse avaldatud tasulisi väljaandeid saab osta meie trükiste edasimüüjatelt. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>